ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 3 ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 134

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924 — ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΤΟΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔ. Β' — 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ — *Γεγονότα καὶ Σχόλια*
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ — *Ἐξωτερικὴ ἑβδομὰς*
Κ..... — *Ἐσωτερικὴ ἑβδομὰς*
Π... — *Οἰκονομολογικὴ ἑβδομὰς*
ΕΚΑΕΡΓΟΥ — *Μία ἐστεμμένη ἀγία*
ΕΙΔΙΚΟΥ — *Ἡ ὁδοποιΐα ἐν Ἑλλάδι*
ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ — *Διατὶ ἡ Γερμανία ἔχασε τὴν νίκην*
ΑΝΤ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΥ — *Δῆμος καὶ Κράτος*
Ν. ΤΡΑΚΑ — *Ρήγας Φερραῖος*

Τὰ ἔργα Γλαύκου κτλ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ "ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ,,
ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΝ ΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Ὅστις τῶν ἀγοραστῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» προσαγάγῃ ἢ ἀποστείλῃ εἰς τὰ γραφεῖά της, Σταδίου 24 τὴν σειρὰν 15 δελτίων ὡς τὸ παρὸν, θὰ λάβῃ ΔΩΡΕΑΝ τὸν δεύτερον τόμον τῆς πολιτικῆς ἱστορίας Δ. Γούναρη. Ἀποκόψατε τὸ παρόν.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ.	150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » »	75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚ. (γενικῶς) λ.	1
» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια	5

Ἑξάμηνοι συνδρομαὶ Ἐξωτερικοῦ καὶ τρίμηνοι Ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Αἱ συνδρομαὶ κατὰ κανόνα ἀπαράβατον εἶναι ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ Ο Β' ΤΟΜΟΣ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

ΘΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΗ

— Τὴν ἄφιξιν τοῦ Γούναρη εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1920 καὶ ὁλόκληρον τὸν μνημειώδη προγραμματικὸν λόγον τῶν Πατρῶν καὶ ἄλλους λόγους του.

— Τὴν πολιτικὴν μονομαχίαν Γούναρη Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ Δυναστικοῦ ζητήματος.— Τὰ κείμενα τῶν δηλώσεων Βενιζέλου—Γούναρη. — Ὁ Γούναρης ἀρχηγὸς τοῦ ἀγῶνος.

— Τὴν ἐκλογικὴν περίοδον, τὴν νίκην τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κωνσταντίνου κ. τ. λ.

— Τὸ ἔργον τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως. — Μνημειώδεις ἀγορεύσεις τοῦ Γούναρη. — Τὰ στρατιωτικά, πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ γεγονότα κλπ.

— Τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, τὴν ἔκκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως Πλαστήρα.— Τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν τοῦ Γούναρη καὶ τῶν συντρόφων του.— Τὰ προηγηθέντα τῆς δίκης κλπ.

— Ὁλόκληρον τὴν δίκην τῶν πολιτικῶν (σελίδες 350).

— Τὰ προηγηθέντα τῶν τουφεκισμῶν. — Τὴν περιγραφὴν τοῦ φρικώδους δράματος κλπ. κλπ.

ΕΤΟΣ Γ', ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 134

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Ἱδρυτής : ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

8 Ἰουλίου 1927

Ἡ Βουλὴ ἀργεῖ καὶ φαίνεται ὅτι θὰ βραδύνῃ ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν της, ἐν τούτοις πλεῖστα ζητήματα μένουν ἐκκρεμῆ καὶ ἄλλα ζητήματα χρήζουν συζητήσεως. Ἡ Βουλή, ὑφισταμένη τὰς συνεπείας τῶν θερμῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰουλίου, ἐχαλάρωσε τὸν ζῆλον της καὶ παραδίδεται εἰς τὴν ραστώνην. Εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ ἐπικειμένου τέλους της.

Ἡ κατὰ τοῦ παλαιοῦ δημοσιογράφου, διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» τῆς Θεσσαλονίκης κ. Δημοσθ. Ρίζου δολοφονικὴ ἐπίθεσις τοῦ κομματικοῦ μπράβου τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, προκαλεῖ αἰσθήματα βαθυτάτης ἀγανακτήσεως καὶ βδελαγμίας. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἐρχομένη εἰς περίοδον καθ' ἣν παρὰ πάντων καταβάλλεται προσπάθεια κατευνασμοῦ τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ ἀποτροπῆς νέων δυσαρέστων διχασμῶν, πιστοποιεῖ ὅτι ὁ κακὸς βενιζελισμὸς ἐνεδρεύει πάντοτε καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς παλαιὰς αὐτοῦ ἐγκληματικὰς μεθόδους, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι τόσον ὀδυνηραὶ ὑπῆρξαν διὰ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν φίλον αὐτῆς κ. Δημοσθ. Ρίζον σωθέντα ὡς ἐκ θαύματος ἐκ τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως ἡ «Ν. Ἐποχή» διαβιβάζει τὰ συγχαρητήριάτης. Πρὸς δὲ τὴν Κυβέρνησιν συνιστᾶται ἡ ἄμεσος λῆψις ριζικῶν μέτρων πρὸς περιφρούρησιν τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν μανίαν τῶν κακοποιῶν ἐκείνων οἵτινες πρέπει νὰ διδαχθοῦν ὅτι ἡ περίοδος τοῦ Γυπαρισμοῦ παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί.

Ὁ κομματικὸς φανατισμὸς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Θ)νίκης ἐπιβάλλει ὥστε ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ν'ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ ἢ περὶ τῆς τύχης τῆς Οἰκουμενικῆς. Οἱ φατριασμοὶ καὶ αἱ κομματικαὶ ἐκδηλώσεις ἑνὸς ἀνωτάτου λειτουργοῦ τῆς Διοικήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραμείνουν ἄνευ συνεπειῶν, διὰ τοῦτο δὲ ὁλόκληρος ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις βαρύνεται μὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς τὴν ἤτταν του ἐν τῷ ἀγῶνι του κατὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἤτταν ὑπηρεσιακήν, διοικητικὴν συντελεσθεῖσαν διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεώς του περὶ ἀργίας τοῦ Δημάρχου Θ)νίκης δὲν ὤφειλε νὰ μεταχειρισθῇ ὡς ἀφορμὴν ἵνα βάλλῃ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. ἀλλ' εἶχε καθῆκον νὰ παραιτηθῇ ἵνα διασώσῃ τὴν τρωθεῖσαν φιλοτιμίαν του. Καὶ εὐτυχῶς ἡ προτιμηθεῖσα ὁδὸς ἐδυσχέρανε τὴν θέσιν του καὶ κατέστησεν ἀπαραίτητον τὴν ἐκ Μακεδοτίας ἀπομάκρυνσίν του.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κίρκος ἐξήγησε διὰ σχετικῶν αὐτοῦ δηλώσεων τὰ αἴτια ἅτινα ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς ἐσπευσμένον, καθ' ἡμᾶς, μέτρον τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀπονεμηθεισῶν συντάξεων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων πολέμου. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ὁ κ. Ἰωάν. Μάλλωσης δι' ἄρθρου αὐτοῦ θ' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ θ' ἀποδείξῃ τὰ τρωτὰ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Εἶναι προφανὲς, ὅτι ἡ Τριμερὴς ἐν Γενεύῃ Διάσκεψις διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν συνεδριάζει ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας πᾶν ἄλλο ἢ εὐμενοῦς πρὸς αὐτήν· Πλὴν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας, αἱ ὁποῖαι, μὴ μετασχοῦσαι τῆς νέας ταύτης Διασκέψεως, ἀφοῦ, ἐν τούτοις, ἀνέλαβον τὰς ἐκ τῆς προγενεστέρας, ἐν Βασιγκτῶνι ὑποχρεώσεις, θὰ ἠὐχοντο νὰ μὴ καταλήξῃ ἡ παροῦσα εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα καὶ ἀποτελέσματα, ὑφίστανται καὶ αἱ ἀσυμπάθειαι, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν περιστολῆς τῶν ναυπηγήσεων, τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων τοῦ χάλυβος καὶ ἄλλων συναφῶν βιομηχανιῶν.

Ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν τούτων, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Τριμερὴς συνεχίζει τὸ ἔργον της μετ' ἀξιοσημειώτου ἡρεμίας καὶ μεθοδικότητος. Τὸ οὐσιῶδες δὲ γεγονὸς τῆς ληξάσης ἑβδομάδος, τρίτης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συζητήσεων, ὑπῆρξεν ἡ ἀνακοινωθεῖσα συμφωνία ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ὑποβρυχίων.

Ἡ εἰδικὴ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ εἶχεν ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν 1ην Ἰουλίου ἐξετάσασα, εἰς ἐπανειλημμένας συνεδρίας τὰς ἀπόψεις τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Αἱ δύο πρῶται Δυνάμεις ἐμμένουσαι εἰς τὰς ἐν Βασιγκτῶνι ἐκφρασθείσας πεποιθήσεις των, ἐξεδήλωσαν καὶ ἐν Γενεύῃ τὴν προθυμίαν των περὶ ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τῶν ὑποβρυχίων. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ τοιαύτη συμφωνία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι παγκόσμιος, εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ὑφίστανται Δυνάμεις, μὴ δυνάμεναι νὰ ναυπηγήσουν μεγάλα καὶ πολυδάπανα πολεμικὰ σκάφη, αἱ ὁποῖαι θεωροῦν τὸ ὑποβρύχιον ὡς ἀναγκαιότατον δι' αὐτὰς ὅπλον ἀμύνης. Ἡ Γαλλία ἰδίως ἐδήλωσεν ἐπανειλημμένως, ὅτι κατ' οὐδένα λόγον θὰ ἐδέχετο νὰ περιορίσῃ τὴν ναυπήγησιν ὑποβρυχίων, ἢ νὰ μεταβάλῃ κατὰ κεραίαν τὸ σχετικὸν αὐτῆς πρόγραμμα. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἀρκεῖ, ὅπως τεθῇ, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκτὸς πάσης συζητήσεως ἡ δυνατότης τῆς καταργήσεως τοῦ ὑποβρυχίου.

Τούτου δοθέντος αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι προέτειναν ἐν Γενεύῃ νὰ μετρισθῇ ἁπλῶς τὸ σύνολον τοῦ εἰς τόννους ἐκτοπίσματος τῶν ὑποβρυχίων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μὲν Ἀγγλία καὶ Ἡν. Πολιτεῖαι νὰ ἔχουν ὑποβρύχια 60—90,000 τόννων ἐν συνόλῳ, ἡ δὲ Ἰαπωνία 36—54,000 τόννων, Ἐντὸς τοῦ περιθωρίου τοῦ του ἕκαστον κράτος θὰ ἦτο ἐλεύθερον νὰ ναυπηγῇ κατ' ἀρέσκειαν, μεγάλα ἢ μικρὰ ὑποβρύχια, ἄνευ περιορισμοῦ τινος καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐξοπλισμόν των. Καὶ προετάθη, ἐν συνεχείᾳ, ὅπως ἐπιτραποῦν δύο μόνον κατηγορίαι ὑποβρυχίων: ἡ τῶν μεγάλων 1600 τόννων. πρὸς δρᾶσιν εἰς τοὺς ὠκεανοὺς καὶ ἡ τῶν 600 τόννων, πρὸς ἄμυναν τῶν παραλίων.

Οἱ Ἰάπωνες προέτειναν ἐξάλλου νὰ μείνῃ ἑκάστη χώρα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα κέκτηται σήμερον, περιοριζομένου τοῦ χρόνου τῆς ἀντικαταστάσεώς των εἰς μίαν δεκαετίαν. Ὑπῆρξεν, ὅμως, καὶ μία ἄλλη ἄποψις τοῦ προβλήματος, ἡ ὁποία ἀπησχόλησε τὴν Τριμερῆ: ὁ ἀριθμὸς τῶν σήμερον ὑπαρχόντων ὑποβρυχίων καὶ τῶν ὑπὸ ναυπήγησιν. Εἶναι δὲ ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ, ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἔχουν ἤδη 121 ὑποβρύχια καὶ 8 ὑπὸ κατασκευὴν ἤτοι 129 ἐν ὅλῳ· ἡ Ἀγγλία κέκτηται 64 καὶ ἔχει ὑπὸ ναυπήγησιν ἕτερα 10· ἡ Ἰαπωνία ἀριθμεῖ 69 καὶ ναυπηγεῖ ἄλλα 26· ἡ δὲ Γαλλία πλὴν τῶν ὑφισταμένων ἤδη 42 ὑποβρυχίων της ναυπηγεῖ ἄλλα 58, οὕτως ὥστε θὰ ἔχῃ μετ' οὐ πολὺ σύνολον 100 ὑποβρυχίων ἔναντι τῶν 74 τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Περὶ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας οὐδὲν εἰσέτι ἀνεκοινώθη. Ἡ Τριμερής, ἐν τούτοις εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὴν μελέτην τοῦ σοβαρωτάτου ἐπίσης ζητήματος τῶν καταδρομικῶν· ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζήτησις διεξάγεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐδὲν κράτος ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ περισσότερα καταδρομικὰ τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἄμυνάν των καθ' ὅτι τὸ πλεονάζον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἀπειλὴ ἐναντίον ἄλλου κράτους.

Αἱ συζητήσεις προμηνύονται μακραί, ὡς εἶνε πάντοτε αἱ σχετιζόμεναι πρὸς ζητήματα κατ' ἐξοχὴν τεχνικά. Ὁπωσδήποτε ἡ Τριμερὴς θὰ ἐξακολουθήσῃ συγκεντροῦσα τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον τῶν Δυνάμεων καὶ τὰς ἀνησυχίας ἐνίων ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φουὰτ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ του, ἀφίκετο εἰς τὸ Λονδῖνον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Τὸ βασιλικὸν τοῦτο ταξείδιον, τὸ ὁποῖον ἐπεβραδύνθη κατά τι λόγῳ τῆς παρεμπεσούσης ἐν Αἰγύπτῳ Ζαγλουλικῆς προσπαθείας πρὸς κατάργησιν τοῦ Ἄγγλου ἀρχιστρατήγου τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ καὶ ὁριστικὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, προσέλαβεν, ἀκριβῶς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἐπιβραδύνσεώς του, ἐξαιρετικὴν πολιτικὴν σημασίαν. Ἡ ἀποστολὴ τριῶν βρεττανικῶν θωρηκτῶν Μάλτας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἰς τὸ Πὸρτ Σαΐτ, ἐν εἴδει συνοδείας μιᾶς ἐντόνου διακοινώσεως πρὸς τὸ Κάϊρον ἐπίεσαν τὴν Αἰγυπτιακὴν κυβέρνησιν νὰ δεχθῇ τριετῆ παράτασιν τοῦ σημερινοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος. Καὶ αἱ ἐν Λονδίνῳ ἐπιδαψιλευθεῖσαι εἰς τὸν βασιλέα Φουὰτ ἐξαιρετικαὶ τιμαὶ ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ, ἐκδήλωσιν εὐαρεσκείας πρὸς μονάρχην σχεδὸν κατ' οὐσίαν ὑποτελῆ καὶ προλείανσιν μεταγενεστέρων συζητήσεων πρὸς παράτασιν τῆς συμφωνηθείσης ἤδη τριετίας. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία οὐδὲν ἀμελεῖ προκειμένου περὶ τῆς κατοχυρώσεως τῶν θαλασσίων αὐτῆς συγκοινωνιῶν.

Ἡ λήξασα ἑβδομὰς ἐσημείωσε καὶ τὴν ὁριστικὴν διευθέτησιν τῆς Ἀλβανοσερβικῆς διενέξεως, μετ' ἀρκετῆς—εἶναι ἀληθὲς— ἑτέρω θενάπροθυμίας. Ὁ διερμηνεὺς τῆς ἐν Τυράνοις Νοτιοσλαυϊκῆς πρεσβείας Τζουράσκοβιτς ἀπελύθη, ἡ δὲ Σερβικὴ πρὸς τὰ Τύρανα νότα τῆς 1ης Ἰουνίου ἀντικατέστη δι' ἄλλης, ἀβρότερον συντεταγμένης. Χαρακτηριστικὸν ἐν τούτοις εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι δὲν ἐπανῆλθον εἰσέτι εἰς τὰς θέσεις των οἱ οἰκεῖοι πρέσβεις, οὔτε ἀντικατεστάθησαν εἰσέτι δι' ἄλλων.

Τὴν 7ην Ἰουλίου ἤρξαντο εἰς τὴν Ρουμανίαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, αἱ ὁποῖαι, ὡς συνήθως διαρκοῦν ἐν Ρουμανίᾳ ἐπὶ 5—6 ἡμέρας, Καίτοι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Ἰονὲλ Βρατιάνο κόμματος τῶν φιλελευθέρων εἶναι βεβαιοτάτη, αἱ ἐκλογαὶ αὗται δὲν παύουν ἔχουσαι ἐνδιαφέρον, καθ' ὅτι μετ' αὐτὰς ἐνδέχεται τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως —καὶ ἰδίως τὸ ἐθνικοαγροτικὸν — νὰ ἑνώσουν τὰς προσπαθείας των ἐπὶ ἑτέρου ἐδάφους.

Καὶ κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα, χάρις εἰς τὰς ἐν Παρισίοις συνομιλίας τοῦ Ἑλληνος Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ τῶν διευθυνόντων τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐν Παρισίοις πρέσβεως τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Σπαλαϊκοβιτς ἐξεκαθαρίσθη ἀρκούντως τὸ ἔδαφος πρὸς ἐνδεχομένην ἐπανάληψιν τῶν Ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ Σέρβοι κατενόησαν, ὅτι συμφέρον ἔχουν νὰ μὴ θεωροῦν πλέον συζητησίμους τὰς περυσινὰς συμφωνίας Ρούφου-Γαβριήλοβιτς, τὰς ὁποίας οὐδὲν ἀπολύτως πολιτικὸν κόμμα θὰ ἠδύνατο νὰ υἱοθετήσῃ. Καί οὕτω διεπιστώθη γενικῶς, ὅτι οἱαδήποτε νέα Ἑλληνοσερβικὴ συμφωνία θὰ στηριχθῇ ἐπὶ ὅλως διαφόρου βάσεως, μηδαμῶς θιγομένων τῶν Ἑλληνικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ κατὰ διευθυντοῦ ἐφημερίδος ἐν Θεσ)νίκῃ ἐπίθεσις κομματικῶν μπράβων ἀποτελεῖ διὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν ὄχι μόνον μείωσιν, ἀλλὰ καὶ προδίδει ἔλλειψιν τῆς στοιχειώδους κυβερνητικῆς προνοίας, ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ νέου Συντάγματος περὶ ἐλευθεροτυπίας καὶ προστασίας τοῦ τύπου παραμείνουν σεβασταί. Ἐφόσον αἱ ἐν Ἀθήναις ἀρχαὶ καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἀφῆκαν ἐλεύθερον νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ διευθυντοῦ ἐφημερίδος στοιχεῖον κακοποιὸν ἐντὸς τῶν γραφείων της, ἢ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παρεχομένη ἀσφάλεια εἰς τὸν τύπον κατέστη χάρτης ἄγραφος καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ τοὺς ἄλλοτε βανδαλισμοὺς τῶν «στρατιωτικῶν παραγόντων» κατὰ τοῦ τύπου, ἐνεφανίσθησαν αἱ ἐπιθέσεις καὶ τρομοκρατεῖ καὶ μέθοδοι τῶν «κομματικῶν μπράβων» καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ Τύπος ὡς ἰδέα καὶ ὡς ἐξουσία ὑπέστη δεινὴν προσβολὴν καὶ σχεδὸν κατελύθη, ὅταν αἱ ἐντεταλμέναι τὴν ἀσφάλειαν τῆς δράσεως αὐτοῦ ἀρχαὶ, ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι πρὸς τοῦτο. Κυβέρνησις καὶ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἔχουν καθῆκον νὰ δείξουν πόσον ἀντιλαμβάνονται τὰς γενικωτέρας συνεπείας τῆς κακούργου πράξεως τοῦ δράστου τῆς κατὰ τῆς ἐφημερίδος ἐπιθέσεως καὶ εἶναι ὑποχρεωμέναι ν' ἀποκαταστήσουν τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας τιμωροῦσαι τὸν κακοποιὸν καὶ ἐξασφαλίζουσαι τὴν ἀκώλυτον ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἐλευθερίαν.

Ἀλλ' ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ δημιουργηθεῖσα ἀναρχική κατάστασις ἐκ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τοῦ κ. Πατρικίου εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς πόλεως καὶ ἡ μετέπειτα στάσις τοῦ Γεν. Διοικητοῦ κ. Καλεύρα προὐκάλεσε μείζονας δυσχερείας καὶ τείνει νὰ ἐπιφέρῃ καὶ πράγματα εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τσαλδάρης εἰς δηλώσεις του πρὸς τὴν «Καθημερινὴν» ἐτόνισεν ὅτι αἱ ἔκνομοι καὶ κομματικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς Θεσσαλονίκης δὲν ὀφείλονται εἰς τὸν φιλήσυχον καὶ φιλόπονον λαὸν τῆς πόλεως, ἀλλὰ εἰς ὡρισμένους ἐκεῖ κύκλους τούτων δὲ ἐπωφελήθησαν ἄτακτα στοιχεῖα ἵνα διαταράξουν τὴν τάξιν, προσθέσας ὅτι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶσι ἔξω πάσης κομματικῆς ἀντιλήψεως ὑπὸ πάντων τῶν συμπραττόντων εἰς τὴν κυβέρνησιν κομμάτων, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης. Ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καταφαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Δημάρχου, ὡς καὶ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ θὰ λυθῶσιν ὁριστικῶς ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τῶν ἀπουσιαζόντων ἀρχηγῶν ἐν τῷ μεταξὺ δὲ διετάχθη ἡ εἰσαγωγὴ εἰς δίκην τοῦ ἐπιτεθέντος κατὰ τοῦ «Φωτὸς» μπράβου καὶ ἡ τιμωρία του, ὡς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Νόμου πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

* * *

Αἱ κυκλοφορήσασαι φῆμαι περὶ ἀπολύσεως ἢ ἀποδράσεως τοῦ κ. Παγκάλου ἐκ Κρήτης. ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκδώσῃ ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῖ ὅτι οὐδεμία τοιαύτη φήμη εἶναι βάσιμος καὶ ὅτι πλήρης τάξις ἐπικρατεῖ. Ὑπῆρχον ὅμως διαδόσεις ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ παράγοντες διεξάγουν συνεννοήσεις πρὸς πλήρη μεταξύ των συνεργασίαν, ἵνα ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἐπιτύχουν τὴν ἀνατροπὴν τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας. Ὡς πρὸ τὸν κ. Πάγκαλον οἱ «παράγοντες» πάντες συμφωνοῦν ὅπως μὴ δικασθῇ, ἀλλὰ νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος νὰ ταξειδεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ποινὴ τῆς ὑπερορίας, Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀντιλήψεως συζητήσεις ἤδη διεξάγονται κατὰ τὰς διαδόσεις πάντοτε μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν παραγόντων, διότι οἱ τελευταῖοι ἐπιμένουν ὅπως ἡ ἐλευθερία, ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὸν κ. Πάγκαλον εἶναι ἀπόλυτος. Κατὰ πόσον αἱ διαδόσεις αὗται εἶναι βάσιμοι καὶ ἂν θὰ ἔχουν ὑπόστασιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τις, εἶναι ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐν προσεχεῖ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἐπανερχομένων καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπουργῶν θὰ λάβῃ ἀποφάσεις περὶ τῆς δίκης τοῦ κ. Παγκάλου.

* * *

Μετὰ τὸν φόνον τοῦ Κωνσταντίνου Γιαγιᾶ οἱ ἐπίσης ἐπικηρυχθέντες ἀδελφοί του ἐζήτησαν νὰ παραδοθοῦν αἱρομένης τῆς ἐπικηρύξεώς των. Ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ ἀσφαλείας Σάμου ἐτηλεγράφησε τοῦτο εἰς τὸν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις ἀπήντησε συναινῶν. Μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ αἴρουσα τὴν ἐπικήρυξιν, θὰ συλλάβῃ τοὺς ἀδελφοὺς Γιαγιᾶ, ἵνα εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς δίκην διὰ τὰς κατηγορίας δι' ἃς ἐπιβαρύνονται.

* * *

Ἐξ ἐπιστολῶν ἐξ Εὐρώπης ἐγνώσθη ὅτι διαφωνίαι ἀνεφύησαν μεταξὺ τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, διὰ τὴν διαχείρησιν διαφόρων ζητημάτων ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Αἱ διαφωνίαι αὗται ἔφθασαν καὶ μέχρι τῆς διακοπῆς τῆς προσωπικῆς συνεννοήσεως τῶν δύο ὑπουργῶν. Ἐν τούτοις κυβερνητικαὶ πληροφορίαι ἐβεβαίουν ὅτι αἱ περὶ διαφωνιῶν τούτων εἰδήσεις εἶναι σκόπιμοι καὶ στεροῦνται πάσης ὑποστάσεως.

* * *

Ὁ ἐν Χαλέπᾳ διαμένων ἀρχηγὸς τῶν Βενιζελικῶν εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν τύπον εἶπεν ὅτι κατὰ τὸν Ὀκτώβριον θὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Αἱ προθέσεις τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ βαθμηδὸν ἐκδηλοῦνται καὶ οἱ σκοποί του πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ πραγματοποιηθοῦν, εἴτε διὰ τῆς ἀνόδου του εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἴτε διὰ τῆς ἐπανεμφανίσεώς του εἰς τὴν πολιτικήν. Οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι του δὲν κρύπτουν τὰς διαθέσεις του ταύτας, περιμένουν δὲ νὰ συγκροτηθῇ ἡ Γερουσία διὰ νὰ ἐκλεγῇ παρ' αὐτῆς πρόεδρος καὶ κατόπιν ὑποδειχθῇ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐκλεγόμενος διὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Κ.

ΔΩΡΕΑ

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» προσφέρει χρυσόδετον τὸν Α'. τόμον τῆς «Πολιτικῆς Ἱστορίας Δ. Γούναρη εἰς ἐκείνους τοὺς συνδρομητὰς οἵτινες θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἕως 25 τεύχη τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΗΜΕΡΑΙ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-1913

8

Ἐγράφησαν εἰδικῶς διὰ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» ἀπὸ ἀπότακτον ὑποστράτηγον μέλος τοῦ Μεγάλου Ἐπιτελείου.

(Πᾶσα ἀναδημοσίευσις ἀπαγορεύεται ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς»)

Εἰς τὰς 23 Ὀκτωβρίου τὸ στρατηγεῖον ἐγκατεστάθη εἰς τὸνσιδηροδρομικὸν σταθμὸν Κερτζαρλάρ. Αἱ ἑλληνικαὶ μεραρχίαι εἶχον παραταχθῆ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ περισφίγγουσαι τὴν Θεσσαλονίκην. Εἰς τὸ στρατηγεῖον ἦλθεν ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Α'. Ἡ συγκίνησίς του ἦτο βαθεῖα καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του ἀφάνταστος. Εὑρίσκετο εἰς τὸν ἕβδομον οὐρανὸν τῆς εὐτυχίας του, ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος Βασιλεύς.

—Νομίζω ὅτι ὀνειρεύομαι, ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου.

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικον... Διότι μόνον ὡς ὄνειρον ἐθεωρεῖτο νὰ εὑρεθῇ μετὰ 18 ἡμέρας ἀπὸ τὴν Λάρισαν ἔξω τῶν πυλῶν τῆς Θεσσαλονίκης νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ὁ Ἑλληνικὸς στρατός! Δικαία ἡ ὑπερηφάνεια καὶ διπλῆ μάλιστα τοῦ καλοῦ Βασιλέως. Ὑπερήφανος διὰ τὰ ἀνδραγαθήματα τσῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὑπερήφανος ἀκόμη διότι ἡ Μοῖρα ἐπεφύλασσεν εἰς τὸν ἀγαπημένον του υἱόν, τὸν Κωνσταντῖνον, νὰ ἡγεῖται αὐτὸς τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Εἰς τὸ Στρατηγεῖον εἶχεν ἔλθει ἕνας Σέρβος συνταγματάρχης ἡλικιωμένος, ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Σερβίας, ὡς σύνδεσμος μετὰ τοῦ συμμάχου Σερβικοῦ στρατοῦ. Ὁ Σέρβος συνταγματάρχης ἦτο διαρκῶς ἀπαισιόδοξος. Ἐφοβεῖτο τοὺς Αὐστριακούς, τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Ρώσσους τοὺς Γάλλους, τὸ σύμπαν.

—Ὁ Αὐστριακὸς στόλος θὰ προστατεύσῃ τὴν Θεσσαλονίκην. Δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδον. Οἱ Γάλλοι δὲν θ' ἀφίσουν νὰ καταρρεύσῃ ἡ Τουρκία, διότι ἔχουν μεγάλα οἰκονομικὰ συμφέροντα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶνε πλησιέστερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Οἱ Ρῶσσοι ἐνισχύουν μὲ φανατισμὸν τοὺς Βουλγάρους....

Αὐτὰ ἔλεγε συνεχῶς ὁ Σέρβος συνταγματάρχης καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία του αὐτὴ μᾶς εἶχεν ὅλους ἐκνευρίσῃ. Ὁ Κωνσταντῖνος δὲν τὸν ἐπρόσεχε καὶ ἦτο ὀλιγόλογος ἀπέναντί του. Ὅταν ὅμως τὸν ἤκουσε ἐπαναλαμβάνοντα τὸ ἴδιον τροπάριον τῆς ἀπαισιοδοξίας ἐθύμωσε. Ἀπὸ λεπτότητα, δὲν τοῦ εἶπε τίποτε ἀλλ' ὅταν ἔφυγε μᾶς εἶπε μειδιῶν.

—Δὲν πιστεύω νὰ μᾶς φέρουν...χρυσοσουζιὰ ἡ ἀσυναρτησίες αὐτὲς τοῦ γέρω-Σέρβου.

* * *

Τὴν νύκτα τῆς 24ης Ὀκτωβρίου τὸ στρατηγεῖον εἶχε πλέον κανονίσει τὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ στρατοῦ μας κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ ἔξοχον ναυτικὸν κατόρθωμα τοῦ Βότση εἰσδύσαντος μὲ τὸ μικρὸν τροπιλλοβόλον εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τροπιλλήσαντος τὸ τουρκικὸν πολεμικὸν Φετὶχ Μπουλέ, γνωσθὲν εἰς τὸν στρατόν μας εἶχε μετὰ τὴν νίκην τῶν Γιαννιτσῶν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὑψώσει τὸ ἠθικόν του, ὥστε ὅλοι ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν μέχρι τοῦ τελευταίου φαντάρου ἀνυπομόνουν διὰ τὴν μάχην.

Ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸν καταυλισμὸν μιᾶς Μεραρχίας ὁ Κωνσταντῖνος ἐστάθη καὶ παρηκολούθησε εὐζώνους τῆς ταξιαρχίας Κωνσταντινοπούλου χορεύοντας ὑπὸ τοὺς ἤχους ἑνὸς κλαρίνου.

—*Γειά σας παιδιά... Γλεντῆστε, καρῆτε τραγουδῆστε! Κι' αὔριο θέλω μὲ τραγούδια νὰ τσακῆστε τοὺς Ἀγαρινοὺς γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸ χορὸ καὶ τὰ γλέντια μέσα στὴ Θεσσαλονίκη!*

Βροντώδεις ζητωκραυγαί, καὶ ἀληθινὴ φρενῖτις ἐπηκολούθησεν. Οἱ εὐζωνοι πετοῦσαν τὰ φέσια τους στὸν ἀέρα, ἐνῶ ἄλλοι ἐφώναζαν.

—Ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη δρόμο γιὰ τὴν Πόλι, γιὰ τὴν Ἁγία Σοφιά!!...

Αἱ προηγηθεῖσαι τῆς παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Κωνσταντῖνον, τρεῖς ἡμέραι, ὑπῆρξαν ἡμέραι ἀγωνίας, τὴν ὁποίαν ἔβλεπέ τις ζωηρότατα ἀπεικονιζομένην εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κωνσταντίνου. Καὶ εἶχε μὲν τὸ Στρατηγεῖον ἐγκαίρως μάθει ὅτι οἱ Τοῦρχοι δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ δώσουν μάχην πρὸ τῆς Θεσσαλονίκης ἐφ' ὅσον εἶχε καταστῆ ρητῶς εἰς αὐτοὺς γνωστὸν, ὅτι τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἦτο ἀποφασισμένον νὰ ἐπιτεθῇ ὁπωσδήποτε πρὸς κατάληψιν τῆς πόλεως, ὅπως ἐπίσης ἦτο γνωστὸν ἤδη ὅτι οἱ πρόξενοι τῶν ξένων Κρατῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξήσκουν πίεσιν ἐπὶ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ὅπως παραδοθῇ ἡ πόλις εἰς τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα. Ἡ ἀνησυχία τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ στρατηγείου δὲν προήρχοντο ἀπὸ τὰς τουρκικὰς διαθέσεις, οὔτε βεβαίως ἀπὸ ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἔκβασιν ἐνδεχομένης μάχης. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν πληροφορίαν ὅτι τμήματα τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἔσπευδον πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

— Νὰ μία περίπτωσις ποῦ μ' ἀνησυχεῖ, εἶχεν εἰπῆ ὁ Κωνσταντῖνος, ὅταν ἐγνώσθη τὸ πρῶτον ἡ προσέγγισις τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Οἱ Βούλγαροι μὲ τὴν θαυμασίως δράσαν ἐν Εὐρώπῃ προπαγάνδαν των περὶ τῶν ἐν τῇ νοτίῳ Μακεδονίᾳ δικαιωμάτων των εἶχον δημιουργήσει εἰς τ' ἀνακτοβούλια τῶν κρατῶν τῆς Δύσεως εὐμενεῖς ὑπὲρ αὐτῶν διαθέσεις. Καὶ οἱ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατηγείῳ καὶ αὐτὸς ὁ Κωνσταντῖνος ἐθεώρουν ὡς πιθανὴν μίαν ἐπέμβασιν τῶν προξένων παρὰ τῷ Τούρκῳ διοικητῇ πρὸς παράδοσιν τῆς πόλεως εἰς τοὺς Βουλγάρους. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀνησυχία, ἡ ὁποία ἐβασάνιζε τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς.

Ο ΑΠΟΤΑΚΤΟΣ

Εἰς τὸ Προσεχές : Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ

Σκέψεις ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ μελετωμένου συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων Δημάρχων ἐν Ἀθήναις.

Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Αὐτοδιοίκησις δὲν εἶναι ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀκώλυτος κατασκευὴ ἔργων κοινῆς ὠφελείας (ἥτις πολλάκις γεννᾷ καὶ τὰς ὑποψίας τῆς κοινῆς γνώμης). Διότι εἰς τοῦτο καὶ μόνον συνωψίσθη ἡ ἔννοια τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ αὐτοδιοίκησις ἔγκειται βαθύτερα. Καὶ εἶναι τελείως ἄλλη παρ' ἐκείνην, ἥτις ἐδόθη καὶ ἥτις ἐμφανίζεται σήμερον. Ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι ἀποκέντρωσις. Καὶ ἀποκέντρωσιν σημαίνει, εἰπέ μου τί θέλεις νὰ σοὶ δώσω καὶ ἄφες με νὰ κανονίσω ἐγὼ ὁ ὁποῖος γνωρίζω τὰς τοπικάς μου δυνάμεις καὶ τὰς τοπικάς μου συνθήκας τὸ πῶς θὰ σοὶ τὸ δώσω.

Ἄφες με νὰ κανονίσω ἐγώ, ἀφοῦ λέγεις ὅτι ἔχω αὐτοδιοίκησιν καὶ νὰ εἴπω τοῦτο εἶναι διὰ τὸ νοικοκυριό μου τοῦτο πρέπει νὰ δώσω διὰ τὸ Κράτος. Ποῖος ἄλλος καλλίτερα ἀπὸ ἐμέ, τὸν οἰκοκύρην, γνωρίζει τὸ πῶς θὰ ἀποτίσω τὸ ἱερὸν γενικὸν χρέος μου ἀκοπώτερα καὶ καλλίτερα ;

Ἡ προαγωγὴ ἑνὸς τοπικοῦ διαμερίσματος δὲν ἔχει μόνον συντελεστὴν τὴν ἐλευθερίαν πρὸς προαγωγὴν, ἄνευ εἰδικῶν πρὸς τοῦτο κυρώσεων ἢ ἐπεμβάσεων τοῦ Κράτους. Ὁ κυριώτερος συντελεστής, ἄνευ τοῦ ὁποίου εἰς μάτην δύνανται νὰ δοθοῦν ὅλαι αἱ αὐτοδιοικήσεις τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ οἰκονομικὴ εὐεξία. Ὅταν δὲ τὸ κράτος λέγει ὅτι εἶναι ἐλεύθερον τὸ τοπικὸν διαμέρισμα νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' ἀγαθῷ του κατὰ βούλησιν καὶ ἐξ ἄλλου ὑπεισέρχεται ἀνεξετάστως εἰς τὰ θυλάκια αὐτοῦ ἢ τῶν δημοτῶν του δὲν δύναταί τις νὰ κατανοήσῃ πῶς θὰ πραγματώσῃ τοῦτο τὴν αὐτοδιοίκησιν ἥτις τῷ ἐδόθη.

Μία ἐπέμβασις καὶ ἐπέμβασις ἐνεργῶς τοῦ Κράτους θὰ ἦτο ὄχι ἀνεκτὴ ἀλλὰ εὐλογητή. Ἡ πειθαναγκαστική ὤθησις τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων καὶ πρὸ παντὸς τῶν Δήμων, εἰς ἐπιχειρήσεις τοπικοῦ συμφέροντος ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτοῦ καὶ ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεώς τῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησίν του

τοὐλάχιστον ἐν ἀρχῇ. Αὐτὰ ὅλα δὲν εἶναι φαντασιοπληξίαι. Καὶ ἂν τὸ βλέμμα στρέψῃ τις μόνον θὰ ἴδῃ τὰς ἰδιωτικὰς πρωτοβουλίας ἀκαθέκτους καὶ ὀργανωμένας νὰ ὑποδουλοῦσι τοὺς δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τοῦ Κράτους. Διατί τὸ Κράτος νὰ μὴ κινήσῃ τὰ τοπικά του διαμερίσματα εἰς ἐπιχειρήσεις κοινοφελοῦς προόδου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν του καὶ τὴν αἰγῖδα του ; Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο χειραγωγημένη αὐτοδιοίκησις καὶ εἶναι τοιαύτη τὸ νὰ κατασκευάζῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μίαν γέφυραν ἄνευ δημοπρασίας, ὅταν ἡ δαπάνη της εἶναι κατωτέρα τῶν τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν; Ἕως ἐκεῖ φθάνουν τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοδιοικήσεως;

Ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ Δῆμοι εἶναι ἄριστοι ἐπιχειρηματίαι. Δὲν εἶναι ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπιχειρήσεις μέγισται αἱ ὀργανώσεις τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας εἴσπραξιν τῶν φόρων αὐτῶν ; Δὲν εἶναι ἐπιχειρήσεις αἱ ὑπηρεσίαι τῆς καθαριότητος ; Ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις, ὅτι δὲν λειτουργοῦν καλῶς αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἢ ἐπιζημίως διὰ τὸν Δῆμον ; Τότε νὰ ἐπέμβῃ τὸ Κράτος. Ἀλλὰ τὸ Κράτος σήμερον λέγει, ὄχι, δὲν ἐπεμβαίνω. Κάμετε ὅ,τι θέλετε. Διαχειρισθῆτε ὅπως θέλετε ἀρκεῖ ὅταν λαμβάνετε ἀποφάσεις τὸ Συμβούλιον νὰ εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέραν κάμετε καλά... Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι αὐτοδιοίκησις. Εἶναι ἀδιαφορία διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Κρατικοῦ οἰκοδομήματος. Αὐτοδιοίκησις, ναί. Ἀλλὰ καὶ χειραγώγησις καὶ ἐποπτεία. Ἐπιχειρήσεις δημοτικαί. Ναί. Ἀλλὰ καὶ κρατικὸς ἐπίτροπος ἐν αὐταῖς. Εἰδικὸς καὶ μὲ εἰδικὰ προσόντα, ἁδρῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν Δήμων μισθοδοτούμενος καὶ τελείως αὐτῶν ἀνεξάρτητος.

Ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι εὐάρμοστος εἰς τὴν ἀκοὴν λέξις καὶ ἐπειδὴ θέλγει ἀμέσως καὶ ἰσχυρῶς τὸ ἀκουστικόν, ἴσως διὰ τοῦτο εἰς τοὺς πλείστους ἀποκλείει τὴν βαθυτέραν ἐπ' αὐτῆς σκέψιν καὶ ἀνάλυσιν. Ἄλλως τε εἶναι καὶ γενικὸς ὅρος δυνάμενος νὰ περιλάβῃ πλεῖστα ἀλλὰ, καὶ τίποτε.

Ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι καλὴ ἢ κακὴ συνθήκη ἀναλόγως τοῦ περιβάλλοντος ἐν ᾧ ἐφαρμόζεται. Μόνη καὶ ἄνευ Κράτους δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Εἶναι ὁ ἀντίπους τῆς συγκεντρωτικῆς τῆς κρατικῆς διοικήσεως καὶ ἐν τούτοις συνυπάρχει ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Κράτους καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ αὐτοῦ. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κρατικὴ διοίκησις διὰνὰ ὑπάρχῃ καὶ αὐτοδιοίκησις.

Ἡ αὐτοδιοίκησις εἶναι τρόπος τοῦ διοικεῖσθαι καὶ ὅρος ἀφορῶν μόνον καὶ μόνον τὴν τοπικὴν διοίκησιν. Γενικὴ αὐτοδιοίκησις δὲν σημαίνει τίποτε ἢ σημαίνει ἄρνησιν τοῦ Κράτους, γενικὴν παραλυσίαν. Οὔτε κἂν κράτος ἐν κράτει. Σημαίνει ἀναρχίαν. Διὰ νὰ τελεσφορήσῃ ὅθεν ὁ θεσμὸς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὡς ἕκαστος—λογικῶς πάντοτε—φαντάζεται τοῦτον, δέον νὰ εὐημερῇ ἠτοὐλάχιστον νὰ διάγῃ ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας τὸ Κράτος, διότι εἶδος κατωτέρου μηχανισμοῦ τοῦ Κράτους εἶναι ἡ αὐτοδιοίκησις. Ὅταν τὸ Κράτος, ὡς ἀφῃρημένη ἔννοια πάντοτε, τελεῖ ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας, βαλλόμενον πανταχόθεν ἐκ διαφόρων αἰτίων, βεβαίως αἱ κατ' αὐτοῦ βολαὶ βάλλουν καὶ κλονίζουν καὶ τὸν καλλίτερον θεσμὸν τὸν διέποντα τὰ τῆς κατωτάτης αὐτοῦ διοικήσεως ἥτις ἐξ ἀντιστρόφου ὡς εἴρηται, εἶναι ἡ βάσις τῆς εὐρύθμου κρατικῆς λειτουργίας, ἡ βάσις τοῦ Κράτους. Ὁ κρατικὸς σάλος ἀποσπᾷ ἀναποτρέπτως τὴν προσοχὴν τῶν τοπικῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων καὶ στρέφει ταύτην περὶ τὰ γενικὰ ζητήματα τὰ φλέγοντα καὶ οὕτω αἱ τοπικαὶ ὑποθέσεις παραμελοῦνται χωρὶς φυσικὰ νὰ προάγωνται ἢ νὰ διορθῶνται ἕνεκα τούτου τοῦ λόγου αἱ γενικώτεραι. Ψύχραιμοι διοικηταὶ κρατῶν ψυχραίμως καὶ εὐστρόφως ἀντιμετωπίζοντες τὴν κατάστασιν δέον νὰ στρέψωσι καὶ πάλιν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν τοπικῶν ἀρχόντων εἰς τοὺς τόπους των. Οὕτω πράττοντες ἐνισχύουν τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος, τὰς βάσεις. Ἐπίσης, ἐλέχθη ἀνωτέρω, ποία πρέπει νὰ εἶναι ἡ προσοχὴ— ὑπὸ τὰς σημερινὰς πάντοτε συνθήκας—τῶν τοπικῶν ἀρχόντων περὶ τὴν διοίκησιν τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων. Πρὸ παντὸς κοινωνικὴ εὐρυθμία καὶ ἰσορροπία, κοινωνικὴ πειθαρχία, ἄνευ φοβερᾶς βέβαια ἐπιβολῆς ἄνευ βιαιοτήτων, ἄνευ ἀκροτήτων.

Ἐργασία, ἔργα βεβαίως, τοπικὴ πρόοδος ἀλλὰ τοῦτο ὡς κύριος σκοπὸς τῆς διατηρήσεως τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, διότι ἄνευ αὐτοῦ τὰ πάντα εἶναι περιττά.

Ἂς μὴ ξενίσῃ τινὰ ἡ ἐπίμονος προτροπὴ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Διὰ νὰ εἶναι τις ἀπρόσωπος καὶ καλῆς πίστεως συζητητὴς, πιστευτὸς ὑπὸ πάντων, πρέπει νὰ φθάνῃ καὶ μέχρι τῶν ἄκρων ἀπιθανοτήτων καὶ ταύτας νὰ ἐξετάζῃ ἐπιμελῶς. Ἐν προκειμένῳ, λέγων τις κοινωνικὸν οἰκοδόμημα, συγκρότημα, σύστημα, δέον νὰ ἐννοῇ τὸ οἱονδήποτε, ἵνα πάντα κριθῶσιν

ἀπὸ τῆς ἀπόψεως, ἣν ὑποστηρίζει. Τὸ οἱονδήποτε ὅμως κοινωνικὸν ὑπὸ νομικὸν τύπον μορφωμένον σύστημα ἄνευ συγκεκροτημένης, νομικῶς ἐννοουμένης. κατωτάτης κοινωνικῆς συγκεντρώσεως καὶ διαβιώσεως, ἄνευ δήμου δηλονότι ἄνευ κοινότητος δὲ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Κράτος ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον ἄνευ δήμων καὶ Κοινοτήτων οὐδεὶς δύναται νὰ ἐν νοήσῃ. Δῆμοι καὶ Κοινότητες εἶναι ἡ αὐθύπαρκτος κοινωνία ἀνθρώπων. Ὅταν καὶ αὕτη διαλυθῇ τὰ συστήματα διοικήσεως τῶν μεγαλειτέρων μαζῶν περιττεύουν διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν μεγαλείτεραι ἢ μικρότεραι μᾶζαι, ἀλλὰ μεμονωμένα ἄτομα. Ὁ δῆμος καὶ ἡ Κοινότης εἶναι ἡ διαμορφωμένη κοινωνικὴ ζύμη, ἡ μαγιά. Ἄνευ αὐτῆς, οὔτε συντίθενται,οὔτε διαμορφοῦνται κοινωνίαι εὐρύτεραι, κράτη ἢ Ἔθνη.

Ὅταν ἡ ζύμη χαλάσῃ δῶσε οἵαν μορφὴν θέλεις εἰς τὸν ἄρτον, ἂν δυνηθῇς νὰ παρασκευάσῃς τοιοῦτον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἂς ἐξετασθῇ ἤδη τί ἐστὶ Ἑλληνικὴ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις; Εἶναι τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀρχικοῦ νόμου ΔΝΖ', δηλαδὴ ἡ ἐλευθέρα διαχείρισις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ ἢ δημοσίου προορισμοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων; Καὶ ὁ θεμελιώδης οὗτος ὅρος καὶ ὁρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοδιοικήσεως ὁ διέπων ὁλόκληρον τὸν σχετικὸν νόμον μὲ μόνον τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ διοικηθῶσι δῆμοι καὶ Κοινότητες ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου ἄρθρου,δὲν ὑπέστη οὐδεμίαν μεταβολὴν ἢ δὲν εἶχεν ἀνάγκην οὐδεμιᾶς μεταβολῆς μετὰ μίαν δεκαπενταετίαν ὁλόκληρον καθ' ἣν ἀνετράπη τὸ σύμπαν; Ἐν τῷ μεταξὺ ἠλλοιώθησαν θεμελιωδέστατα καὶ ἀλλοιοῦνται καὶ προσαρμόζονται πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας τὰ ἀλλεπάλληλα Ἑλληνικὰ συντάγματα. Καὶ ὁ δημοτικὸς νόμος διέπει ὡς εἴρηται τὰς ὀργανώσεις ἐκείνας τὰς τοπικὰς ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, τὸ ἑλληνικὸν Κράτος.

Θὰ ἐρωτήσῃ τις ἴσως τί ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὸ Κράτος εἰς τὸν διέποντα τοὺς δήμους καὶ τὰς Κοινότητας θεμελιώδη νόμον. Εἶναι τολμηρά, τολμηροτάτη ἡ ἀπάντησις ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως θετικὴ καὶ προσηρμοσμένη πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἀπέχει πολὺ ἡ ἐποχή,καθ' ἣν τὰ Κράτη ὀργανισμοὶ ἰσχυρότατοι καὶ ἀπαρασάλευτοι παρεχώρουν δικαιώματα εἰς τὰς κατὰ τόπους λαϊκὰς μάζας τὰς διαβιούσας ἐν τοῖς κρατικοῖς διαμερίσμασι. Σήμερον, ἂν οἱ ὅροι δὲν ἀνεστράφησαν ἐξ ὁλοκλήρου, ἀντεστράφησαν καὶ παρήλλαξαν κατὰ πολύ. Ὁ ἀτομικισμὸς ἔφθασε παντοῦ εἰς τὸ κατακόρυφον. Καὶ τὸ μόνον ποῦ ἐσεβάσθη ὁ ἄνθρωπος ἀλλαχοῦ ἐν τῇ παραφόρῳ μανίᾳ του καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἐμφύτου φόβου τοῦ ἀγνώστου πέραν τῆς καταρρίψεως καὶ τοῦ ὁρίου τούτου, εἶναι ἡ πόλις του τὸ χωρίον του. Ἀναλόγως δὲ τῶν παραδόσεων, τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας συνεκρατήθη ὡς ἦτο συγκεκροτημένος παλαιόθεν εἰς Δήμους, εἰς Κοινότητας καίτοι καὶ παρ' αὐτὰς πρὸς προστασίαν πάντοτε τοῦ ἀτόμου, ἔγιναν σύλλογοι, σωματεῖα καὶ ὀργανώσεις παντὸς εἴδους καὶ πάσης μορφῆς.

Τὸ Κράτος ὁ ἄνθρωπος τὸ ἠνέχθη ἢ τὸ ἀνέχεται, ἐφ' ὅσον δὲν τὸ μετέβαλεν ἄρδην ἢ δὲν σκέπτεται νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς τὴν πρώτην στιγμὴν ποῦ θὰ νομίσῃ ὅτι τοῦ δυσχεραίνει τὴν ἀνάπτυξιν ἢ τὴν ἄνεσιν τῆς ἀτομικότητός του ἢ ἐπὶ τέλους διότι ἔτσι τὸ θέλει.

Σήμερον τὸ Κράτος, ἀλλοῦ περισσότερον ἀλλοῦ ὀλιγώτερον ἀντὶ νὰ παραχωρῇ ἐμπιστοσύνην καὶ δικαιοδοσίας εἰς τὰ διαμερίσματά του ἔχει ἀνάγκην αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν ὕπαρξιν τοιαύτης ἐμπιστοσύνης, ζητεῖ τὴν ἔκφρασίν της παντοιοτρόπως καὶ συχνότατα τὴν προκαλεῖ καὶ τὴν ἐπιβάλλει ἂν δύναται καὶ ὅπου δύναται. Καὶ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ θετικώτερον τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην μεταγγίζει μέρος τῆς ἐξουσίας του εἰς τὰς κατωτάτας τοπικὰς ἀρχὰς μεταφέρον οὕτω καὶ μέρος τῶν εὐθυνῶν του πρὸς μείωσιν τῆς κατ' αὐτοῦ δυσφορίας ἂν ὄχι καὶ πρὸς ἐκδίκησιν.Διότι ὑπάρχει πάλη. Πάλη ἀσυγκράτητος.

Καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους Αὐτοδιοίκησις καὶ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας Αὐτοδιοίκησις σημαίνει σήμερον οὐχὶ πλέον παραχώρησιν δικαιωμάτων εἰς τὰ κατώτερα καὶ τὰ κατώτατα διαμερίσματα, ἀλλ' ***ἄντλησις τοιούτων ἐξ αὐτῶν*** καὶ ἀνάμιξις τῶν ὀργάνων τῆς κατωτάτης τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὰ τῆς Κρατικῆς τοιαύτης πρὸς ἐνίσχυσιν, πρὸς ἐπιμερισμὸν εὐθυνῶν, πρὸς ἔμπνευσιν ἐμπιστοσύνης, πρὸς τήρησιν τῆς συνοχῆς.

Δὲν κυβερνῶνται σήμερον οἱ λαοὶ ἐκ τῶν Ἄνω ἀλλ' ἐκ τῶν Κάτω.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῆς κατωτάτης διοικήσεως τῆς διοικήσεως τῶν κατὰ τόπους ὁμάδων. Αὐτὴ εἶναι ἡ κυρίαρχος.Τὸ

Κράτος ἀλλοῦ εἶναι ἀνεκτὸν καὶ ἀλλοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένον.

Καὶ διὰ τοῦτο,ἐν Ἑλλάδι, ὅτε ἀκόμη εἶναι καιρός, δέον μεγίστη νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου ὑφ' οὓς διαβιοῦσιν ἐν ἀγαστῇ ἔτι ἁρμονίᾳ οἱ Ἕλληνες κατὰ μεγίστην πλειονότητα ἢ ὁλότητα μᾶλλον. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ συναχθησόμενοι ἐν Ἀθήναις δημοτικοὶ Ἕλληνες ἄρχοντες δὲν εἶναι πιθανὸν, ὅτιθὰ συζητήσωσιν οὔτε ἐπὶ τῆς λέξεως οὔτε ἐπὶ της ἐννοίας τῆς αὐτοδιοικήσεώς καὶ μάλιστα τῆς παλαιᾶς ἐκείνης αὐτοδιοικήσεως τῆς διατυπωθείσης ἐν ἔτει 1912 καὶ ἰσχυούσης ἐν ἔτει 1927.

Διότι ἀλλοῦ καὶ ἡ λέξις αὐτοδιοίκησις καὶ ἡ ἔννοια παρηλλάχθη καὶ μετεβλήθη τέλεον. Διότι αὐτοδιοίκησις δὲν σημαίνει ἀλλοῦ πλέον παραχώρησιν δικαιωμάτων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀλλ' ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῶν τμημάτων αὐτοῦ εἴτε χιρὸς ἀλλαγήν του εἴτε πρὸς διατήρησίν του. Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ συνεδρίῳ. Πῶς θὰ τονοθῶσιν οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ Κράτος, ἵνα εὐημεροῦντες ἀποτρέπωσι τὴν κατὰ τοῦ Κράτους δυσφορίαν καὶ τοὺς ἐντεῦθεν κινδύνους.

Διὰ νὰ μὴ δυσαρεστηθῇ δὲ οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι πρεσβεύων ὡς σύστημα διοικήσεως οἱονδήποτε, φανταζόμενος ὡς κράτος ὑποτυπῶδες οἱονδήποτε, σκεπτόμενος διοίκησιν οἱανδήποτε, διαβίωσιν ἀτόμων ἐν κοινωνίᾳ οἱανδήποτε. πάντως ὅμως μὴ ἀναρχικός, δέον νὰ λεχθῇ εἰς ὅλους τούτους: προσέξατε τὸν Δῆμον καὶ τὴν Κοινότητα. Ἐπ' αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν θὰ διπλάσητε τὸ οἱονδήποτε μελλοντικὸν Κράτος σας. Ἐπειδὴ δὲ ὅλοι ἐπαγγέλεσθε ὅτι τὸ ἰδικόν σας σύστημα εἶναι τὸ ἠθικώτερον καὶ τὸ λυσιτελέστερον καὶ τὸ ἀνετώτερον διὰ τὸν ἄνθρωπον, δέον νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχήν σας πάντες ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν, τὴν λυσιτέλειαν καὶ τὴν ἄνετον συνέχειαν τοῦ βίου τοῦ Δήμου τῆς Κοινότητος, τῆς πόλεως,τοῦ χωρίου.

Τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τοὺς ἀνωτέρω γενικοὺς λόγους δέον νὰ τηρήσῃ τὴν ἐπ- αὐτὸ ἀκράδαντον πίστιν τοῦ Δήμου ἀμείωτον καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τονώσῃ καὶ νὰ τὴν γιγαντώσῃ διότι ἐπ' αὐτῆς ἐρείδεται καὶ αὕτη θὰ τὸ ἐνισχύσῃ εἰς οἱονδήποτε κλυδωνισμόν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἐλέχθη ἀνωτέρω καί δέον νὰ τονισθῇ καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ συνάντησις τῶν Δημάρχων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας δὲν ἔχει καὶ δέν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἁπλῆν ἔννοιαν καὶ τὴν κοινὴν σημασίαν, ἣν θὰ εἶχεν ἄλλοτε. Δέν εἶναι δυνατὸν ἄνθρωποι μὲ εὐρεῖαν ἀντίληψιν, μὲ πεῖραν κοινωνικήν, μὲ πολιτικὸν αἰσθητήριον ἀνεπτυγμένον καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῆς ἐξελίξεώς της παρακολουθοῦντες τὴν παροῦσαν κοινωνικὴν κατάστασιν νὰ συνέλθουν ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἀνταλλάξουν γνώμας περὶ τοῦ πῶς θὰ γίνουν δρόμοι, πλατεῖαι ἢ γέφυραι ἢ καὶ περὶ τοῦ πῶς θὰ διαμορφωθῇ ὁ κοινοτικὸς νόμος ἢ ποία θὰ εἶναι ἡ σχέσις των μὲ τὸν Νομάρχην ἢ ποία ἑρμηνεία θὰ δοθῇ εἰς τὴν λέξιν αὐτοδιοίκησις.

Δὲν πρόκειται πλέον περὶ αὐτοδιοικήσεως ἢ χειραγωγίας πρόκειται περὶ τῆς θέσεως τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ὀργανισμῶν ἀπέναντι τῆς ἐξελισσομένης κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ὑφισταμένου τὰς διωθήσεις τῆς ἐξελίξεως ταύτης Κράτους, πρόκειται περὶ τῆς συγχρονισμένης διαμορφώσεως καὶ ἐνεργείας τῶν ὀργανισμῶν τούτων ἐπ' ἀγαθῷ καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ συνόλου, οὗτινος μέρος ἀλλὰ καὶ βάσιν ἀποτελοῦσι, περὶ κατατοπίσεως αὐτῶν πρὸς τὰ πράγματα οἷα ἐμφανίζονται σήμερον, περί ριζικῶν μέτρων, περὶ ἀντιμετωπίσεως κινδύνων παρόντων ἢ μελλοντικῶν, περὶ προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους εἰς ἐπωφελεῖς μεταβολὰς ἢ περὶ προπαρασκευῆς πρὸς ἀντίστασιν καὶ ὑποστήριξιν καὶ ἐρεισμὸν τῆς Κρατικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἑνότητος. Τὰ «Ἔργα» τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο ἐκλογικὸν κομματικὸν σύνθημα «ἔργα-ἔργα» δὲν ἐμφανίζονται πλέον τόσον ὡς σκοπὸς ὅσον ὡς μέσον πρὸς συγκράτησιν τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ πρὸς προλείανσιν τῆς ἠπιωτέρας καὶ σκοπιμωτέρας καὶ Ἑλληνικωτέρας μεταβολῆς του ἢ μετατροπῆς του, διὰ νὰ σκεφθῇ τις κάθε ἐνδεχόμενον καὶ διὰ νὰ προβάλῃ τὸ θέμα του γενικώτατον καὶ ἀπόλυτον καὶ ἄφοβον ἀπέναντι πάσης ἰδεολογίας καὶ τῆς παραβολωτέρας καὶ τῆς ἐπικινδυνοδεστέρας καὶ νὰ ἀνατρέπῃ ταύτην εὐκολώτερον.

Αὐτὸς εἶναι ὁ προέχων σκοπὸς ἑνὸς σημερινοῦ συνεδρίου Ἑλλήνων Δημάρχων. Καὶ δὲν δύναται βέβαια ὁ σκοπὸς οὗτος ν' ἀναγραφῇ ἐπίσημος ἐν ἐπισήμῳ προγράμματι καὶ θέματι ἡμερησίων διατάξεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ γραφῇ εἰς τοὺς νοῦς καὶ τὰς καρδίας τῶν συγκεντρωθησομένων καὶ πᾶν μέτρον ὑπ' αὐτῶν ληφθησόμενον ἢ πᾶσα σκέψις διατυπωθησομένη πρὸς τὸν προέχοντα τοῦτον σκοπὸν δέον νὰ κατευθύνηται καὶ

ΜΙΑ ΕΣΤΕΜΜΕΝΗ ΑΓΙΑ

Ὑπάρχει μία βιβλικὴ φράσις ἥτις ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει καταστῇ λαϊκὸν γνωμικόν, λεγόμενον εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς τις ἀγνοῶν τὴν ἀξίαν καὶ ἠθικὴν περιωπὴν προσώπου τινὸς μεθ' οὗ ἦλθεν εἰς συνάφειαν, ἀργὰ ἀνακαλύπτει καὶ θρηνεῖ τὴν ἄγνοιάν του. Ἡ φράσις αὕτη εἶναι: «Ἐνίοτε φιλοξενοῦμεν ἀγγέλους χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν». Ἡ φράσις αὕτη ἐπιμόνως ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀναπολοῦντος τὰς περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἦλθε πρὸ τριακονταετίας καὶ ἐβίωσενἀνὰ μέσον ἡμῶν μία ξένη πριγκήπισσα, ἐπεδόθη δὲ ἐπὶ τριακονταετίαν μὲ ἔνθεον ζῆλον εἰς τὴν ἀγοθοεργίαν καὶ ἀφύπνισιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν τάσεων τῆς φυλῆς μας, πρὸ αἰώνων φεῦ ναρκωθεισῶν. Ἀναμφιβόλως τὸ Ἔθνος ἐξετίμησε τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν τριακονταετῆ χριστιανικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσίν της, ἀλλὰ πόσοι ἀντελήφθησαν ὅτι ἡ τότε ἐλθοῦσα πριγκήπισσα Σοφία, ἡ μετ' ὀλίγον βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἤδη ἐξόριστος βασιλομήτωρ εἶναι ἐκλεκτὴ φύσις ἐγκλείουσα ἐν τῇ ψυχῇ της τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς τηλεκλείτου ἐκείνης ἁγίας Ἐλισάβετ τοῦ 13ου αἰῶνος ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγεται γενεαλογικῶς;

Ὁ γράφων τὰς σημειώσεις ἀνέγραψε τότε δημοσιογραφικῶς τὸν οἰκογενειακὸν δεσμὸν τῆς μνηστῆς τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ τῆς Θουριγγίας ἀνευρίσκων αὐτόν, ὄχι ἀκριβῶς κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, διὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἑρρίκου Α΄. ὅστις ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἔσσης τῷ 1239 διαδεχθεὶς τὴν μητέρα του Σοφίαν, εἰς ἣν εἶχε περιέλθῃ ὁ θρόνος τῆς Θουριγγίας τῷ 1241 μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀδελφοῦ της Ἕρμαν Β΄, υἱοῦ τῆς Ἐλισάβετ. Ὀλίγιστοι ὅμως ἐκ τῶν παρακολουθησάντων μετέπειτα τὴν ἀφοσίωσιν τῆς ἡμετέρας ἡγεμονίδος Σοφίας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως ἐσκέφθησαν, ὅτι τὸ ἔργον της εἶχε κληρονομικὴν σχέσιν ἅμα καὶ ἰδεολογικὴν μὲ τὸ πνεῦμα τὸ διακρίναν τὴν ἡγεμονίδα τῆς Θουριγγίας.

Ὅταν πρό τινων μηνῶν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συνομιλήσω ἐν Φλωρεντίᾳ μετὰ τῆς βασιλομήτορος, δευτέραν ταύτην φορὰν συναντήσας αὐτὴν μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἦτο ἀκόμη πριγκήπισσα διάδοχος ὅταν εἰς τὰς «Ἀθήνας τῆς Ἰταλίας» μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ἔνθα ἡ πρόνοια τὴν προώρισε νὰ δράσῃ, τὴν εὗρον πενθοῦσαν καὶ διαβιοῦσαν ἐν μετριόφρονι οἰκήματι γειτνιάζοντι μὲ τὸ ξένον παρεκκλήσιον, ἐν ᾧ φυλάσσεται ἡ σορὸς τοῦ ἐνδόξου συμβίου της, τοῦ τόσον ἀγαπηθέντος Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων· ὅταν τὴν ἤκουσα διαπυνθανομένην περὶ τῶν ἐλπίδων τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ὡσανεὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπησχόλει τὴν καρδίαν της εἰμὴ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡσανεὶ οὐδὲν συνέβη τὸ ὠθῆσαν αὐτὴν μακρὰν τοῦ προορισμοῦ της εἰμὴ ἀνεξιχνίαστος θεία βούλησις· ὅταν ἐμάντευα τοὺς διαλογισμούς της ὡσεὶ ἐθρήνει μέχρι ἀπελπισμοῦ τὴν ἐπικράτησιν τῆς πλάνης καὶ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας· ὅταν ὁ φωτοστέφανος τῶν διαλογισμῶν της καθίστα τὴν φυσιογνωμίαν της ἀκτινοβόλον, μαρτυροῦσαν τὴν γηθόσυνον ὑποταγήν της εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς θείας βουλῆς, ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναμνησθῶ τῆς βιβλικῆς φράσεως καὶ ν' ἀναλογισθῶ σιωπῶν: «***Ἀληθῶς δὲν ἔδρασες ὡς ἁπλῆ βασίλισσα Σὺ ἡ βιώσασα ἀναμέσον ἡμῶν ἐπὶ τριάκονταετίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐστεμμένη Ἁγία ὅπως θὰ ἔδρα ἡ ἀλησμόνητος Ἐλισάβετ ἐξ ἧς ἕλκεις τὸ γένος. Ἐβίωσες ἀνὰ μέσον ἡμῶν ὡς οὐρανία ὕπαρξις, προορισθεῖσα νὰ ὑπηρετήσῃς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ τραγικῶς ἀγνοηθεῖσα***».Οὐράνιον ὄντως μοι ἐφάνη τὸ θερμὸν φίλτρον, ὅπερ ἐξεδήλου ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως τοῦ ἀληθινοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος ἡ τόσῳ δοκιμασθεῖσα ἐθνομάρτυς ἡγεμονὶς καὶ βαθύτατα μ' ἐσυγκίνει ἡ ἀνησυχία της περὶ τῆς τύχης τῶν τόσων ἀστέγων Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἀνελογιζόμην, ὅτι ἀκριβῶς ὅτε ἔμελλε νὰ δώσῃ τὸν καρπόν της ἡ γόνιμος ἀνὰ μέσον ἡμῶν διαβίωσίς Της, ἀκριβῶς τότε ἔπνευσεν ὁ δημαγωγικὸς ἄνεμος τῶν ἰδιοτελῶν πολιτευομένων, ἵνα ἐκριζώσῃ τὴν δρῦν τὴν ὁποίαν ἡ ἐφορῶσα τ' ἀνθρώπινα Ὑπερτάτη Σοφία εἶχε φυτεύσει ἐν μέσῳ ἡμῶν. Ἡ διαίσθησίς μου ὅμως εἶναι ὅτι δὲν

τοῦτον νὰ προασπίζῃ.

Συντήρησις καὶ ταξιθέτησις καλλιτέρα τῶν ῥάβδων καὶ τοῦ συνεκτικοῦ αὐτῶν δεσμοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς ἐξ αὐτῶν σχηματιζομένης κοινωνικῆς δέσμης, ἥτις δοκιμάζεται σκληρῶς.

ΑΝΤ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας

τὴν ἐξερρίζωσε καὶ ὁμοίαν πεποίθησιν νομίζω ὅτι διεῖδον ἐπενθοῦσαν εἰς τὸ ὑποσυνείδητον τῆς ὑψηλῆς συνομιλιτρίας μου. Δὲν εἶναι ὅμως τοῦ παρόντος ἄρθρου μου σκοπὸς νὰ ἐνδιατρίψω εἰς τὴν ἐθνικήν μας ταύτην περιπέτειαν. Ἁπλῶς θέλω νὰ παράσχω σημειώσεις τινὰς περὶ τοῦ βίου τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ.

Ἐγράφησαν πολλαὶ βιογραφίαι της ὑπὸ Γερμανῶν, Ἄγγλων, Γάλλων, Ἰταλῶν καὶ Οὐγγρων ἱστοριοδιφῶν. Εἶχον ἀναγνώσει, ἐνθυμοῦμαι, τὴν γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Μονταλαμπέρ, ἀλλὰ διὰ τὴν προκειμένην σκιαγραφίαν γενικὰς μόνον γραμμὰς θὰ δώσω μετά τινων ἀκολούθως παραστατικῶν λεπτομερειῶν, ἀποβλέπων εἰς τὸ νὰ ὑποτυπώσω τὴν σταδιοδρομίαν τῆς νεαρᾶς ταύτης Ἐστεμμένης Ἁγίας τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, τὴν αἴγλην ἐν μέσῳ τῆς Γερμανικῆς Αὐλῆς, τὴν τραγικὴν ἀπώλειαν τοῦ συμβίου της Λουδοβίκου Β΄ τρία ἔτη μετὰ τὸν γάμον των, τὴν καταδρομήν, τὴν ἐχθροπάθειαν καὶ τὰς δολοπλοκίας, ἃς ἀντιμετώπισε καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τῶν δυνάμεών της πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀποκλήρων τῆς κοινωνίας, ἐφ' ᾧ καὶ χλευαστικῶς ἀπεκλήθη «βασίλισσα τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ἐργατῶν».

Ἡ Ἐλισάβετ ἦτο θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Ἀνδρέου καὶ ἐμνηστεύθη τὸν Λουδοβίκον τῆς Θουριγγίας, παιδίσκη ἔτι οὖσα. Ὁ πατὴρ τοῦ Λουδοβίκου, Ἕρμαν Α΄, ἦτο κύριος ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐτῶν ἔδειξεν ἔκτακτον εἰς τὰ θεῖα εὐλάβειαν. Αἱ πρῶται λέξεις τὰς ὁποίας ἤρθρωσεν ἦσαν προσευχὴ καὶ ἡ πρώτη πρᾶξίς της ἀγαθοεργία. Ὅτε ἡ Ἐλισάβετ συνεπλήρωσε τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ὁ Ἕρμαν ἔστειλε πρεσβείαν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Οὐγγαρίας ζητῶν Ἐλισάβετ ὡς μνηστὴν τοῦ διαδόχου του, ὅστις τότε ἦτο ἕνδεκα ἐτῶν.

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΟΦΙΑ

Μετὰ χαρακτηριστικῆς τοῦ αἰῶνος ἐκείνου ποιητῆς καὶ λαμπηδόνος ἐδέχθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Θουριγγίας καὶ σύμπασα ἡ Γερμανία τὴν μνηστὴν τοῦ διαδόχου. Ἑπταετὴς ἡ Ἐλισάβετ ὑπέστη σκληρὸν ἄλγος ἕνεκα τοῦ θανάτου τῆς μητρός της δολοφονηθείσης καθ' ἣν στιγμὴν παρενέβη ὅπως ματαιώσῃ ἀπόπειραν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως. Τὸ τραγικὸν τοῦτο δυστύχημα ἀφήρεσεν ἀπὸ

Ἡ Ἐκκλησίαν, ἡ δὲ βασίλισσα τῆς Οὐγγαρίας Γερτρούδη ἦτο κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπόγονος τοῦ Καρολομάγνου. Τῷ 1207, ὅπως ἐπροφήτευσεν ὁ Κλίγκσορ, ἐγεννήθη ἡ βασιλόπαις. Ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἐτῶν ἔδειξεν ἔκτακτον εἰς τὰ θεῖα εὐλάβειαν. Αἱ πρῶται λέξεις τὰς ὁποίας ἤρθρωσεν ἦσαν προσευχὴ καὶ ἡ πρώτη πρᾶξίς της ἀγαθοεργία. Ὅτε ἡ Ἐλισάβετ συνεπλήρωσε τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ὁ Ἕρμαν ἔστειλε πρεσβείαν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Οὐγγαρίας ζητῶν Ἐλισάβετ ὡς μνηστὴν τοῦ διαδόχου του, ὅστις τότε ἦτο ἕνδεκα ἐτῶν.

Μετὰ χαρακτηριστικῆς τοῦ αἰῶνος ἐκείνου ποιητῆς καὶ λαμπηδόνος ἐδέχθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Θουριγγίας καὶ σύμπασα ἡ Γερμανία τὴν μνηστὴν τοῦ διαδόχου. Ἑπταετὴς ἡ Ἐλισάβετ ὑπέστη σκληρὸν ἄλγος ἕνεκα τοῦ θανάτου τῆς μητρός της δολοφονηθείσης καθ' ἣν στιγμὴν παρενέβη ὅπως ματαιώσῃ ἀπόπειραν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως. Τὸ τραγικὸν τοῦτο δυστύχημα ἀφήρεσεν ἀπὸ

τὴν καρδίαν τῆς Ἐλισάβετ πᾶσαν διὰ τὰ ἐγκόσμια ἔφεσιν. Μετὰ δύο ἔτη ἀπέθανεν ὁ Ἕρμαν καὶ τὸν διεδέχθη ὁ μνηστὴρ τῆς Ἐλισάβετ ὡς Λουδοβῖκος Β΄. Τοῦτο δι' αὐτὴν ἦτο νέα σκληρὰ περιπέτεια, διότι κατὰ τῆς δυσμενείας τοῦ περιβάλλοντος, ἣν προυκάλει ἡ ἀφοσίωσίς της εἰς τὰ θεῖα, κατὰ τῶν χλευασμῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ὅτι δὲν ἥρμοζεν εἰς πριγκήπισσαν νὰ εἶναι τόσῳ θεοσεβής, μόνος ὁ Ἕρμαν συνηγόρει ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἐπροστάτευε κατὰ τῶν κακοβούλων, οἵτινες ἐπὶ στιγμὴν παρέσυραν κατὰ τῆς Ἐλισάβετ καὶ τὴν πενθερὰν της Σοφίαν. Τὸ κατὰ τῆς Ἐλισάβετ μῖσος ηὔξανε κατὰ λόγον τῆς πραότητος καὶ ταπεινοφροσύνης της ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν της. Αἱ κατ' αὐτῆς καὶ τοῦ προσδοκωμένου γάμου δολοπλοκίαι ἐπολλαπλασιάζοντο, ἀλλὰ καθόσον ὁ Λουδοβῖκος ἡλικιοῦτο καθίστατο ἰσχυρὸς πρόμαχος αὐτῆς ἀντικαθιστῶν τὴν ὑπὲρ αὐτῆς προστατευτικὴν ἐπιρροὴν τοῦ πατρός του. Δὲν ἐβράδυνε νὰ θέσῃ καὶ τέρμα εἰς τὰς αὐλικὰς ραδιουργίας, ὁρίσας ἐπισήμως τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τῶν γάμων. Τῷ 1220 ὁλόκληρος ἡ Γερμανία ἐπανηγύρισε τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἑνώσεως τοῦ Λουδοβίκου μετὰ τῆς Ἐλισάβετ. Καὶ ἦτο μόνον εἰκοσαετής· ἡ φήμη του ἦτο πανταχοῦ διαδεδομένη καὶ ἐξετιμᾶτο ἰδίως ἡ γενναιοδωρία του ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἡ ἀρενωπὴ ἀξιοπρέπεια καὶ γλυκύτης τοῦ ἤθους του. Ἡ Ἐλισάβετ ἐπίσης ἐλατρεύετο διὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀφοσίωσίν της εἰς τὸν Λουδοβῖκον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτο ἀχώριστος. Ἀμφότεροι κατεγίνοντο νυχθημερὸν εἰς περίθαλψιν τῶν πασχόντων καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγάλου λιμοῦ ἐξήντλησαν τὸ ταμεῖόν των εἰς παροχὰς βοηθειῶν. Ἵδρυσεν ἄσυλα, ὀρφανοτροφεῖα, νοσηλευτήρια καὶ ἦσαν κατὰ τὴν παρὰ τῷ λαῷ διαδοθεῖσαν φράσιν «οἱ κεκηρυγμένοι φίλοι τῶν μὴ ἐχόντων φίλους». Ἡ Ἐλισάβετ ὕφαινε καὶ ἔπλεκε καὶ ἔραπτε φορέματα διὰ τοὺς πάσχοντας τοὺς ὁποίους ἐνέδυεν ἡ ἰδία κατανυκτικῶς προσευχομένη. Οὐδὲν παρέλειπεν ὅπως χύσῃ βάλσαμον εἰς τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους καὶ δὲν παρήρχετο ἡμέρα χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς εἰς φυλακὰς κρατουμένους.

Μέγα γεγονὸς τοῦ βίου της εἶναι ἡ συνάντησις αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἐξ Ἀσσίζι, οὗτινος τὸ σύστημα ἠσπάσθη, ὑποβληθεῖσα εἰς ὅλους τοὺς αὐστηροὺς κανόνας τοὺς ἀποβλέποντας εἰς τὴν «θραῦσιν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοθελήσεως» καὶ αὐθυποταγὴν εἰς τὸ θεῖον θέλημα.

Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ Φρειδερῖκος Β΄. ἐκήρυξε τὴν σταυροφορίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Πάπα τὸ φθινόπωρον τοῦ 1227, ὁ Λουδοβῖκος ἦτο μεταξὺ τῶν πρώτων προσελθόντων. Μάτην τὸν καθικέτευεν ἡ Ἐλισάβετ νὰ μὴ τὴν ἀφήσῃ. Ὁ Λουδοβῖκος ἀνεχώρησεν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν σταυροφόρων καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδόν, πολὺ πιθανόν, ὡς εἰκάζεται, δηλητηριασθείς. Ὑπάρχουν ἐνδόσιμα ὅτι θ' ἀνηγορεύετο Αὐτοκράτωρ μετὰ τὸν Φρειδερῖκον. Οὐδὲν ἴσχυσε νὰ παρηγορήσῃ τὴν Ἐλισάβετ εἰμὴ ἡ ἀκράδαντος ἀπόφασίς της ὅπως ἀφιερώσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς της εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀγαθοεργίας.

Ἡ παλαιὰ ἐχθροπάθεια ἀνενεώθη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λουδοβίκου καὶ ἡ Ἐλισάβετ, μήτηρ ἤδη τεσσάρων τέκνων, μόλις εἰκοσαετής, ἀπέμεινεν ἄνευ προστάτου ἐν Γερμανίᾳ. Δὲν ἔλειψαν δὲ καὶ αἱ συνωμοσίαι κατὰ τῆς διαδοχῆς τοῦ υἱοῦ της Ἕρμαν. Πρὸς ματαίωσιν τῆς διαδοχῆς οἱ συνωμόται ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδιώξουν τὴν Ἐλισάβετ ἐκ τῆς Θουριγγίας. Ἀπῆλθεν ἐν μέσῳ χειμῶνος μὲ τὰς δύο της συντρόφους, κυρίας τῆς τιμῆς, καὶ ὁπουδήποτε ἐστραφη εὗρεν ἐνώπιόν της τὴν σκαιότητα τῶν ἀστῶν, ὧν ἡ καρδία ἦτο γρανίτης πρὸς τὴν ἀγωνίαν τῆς χήρας ἡγεμονίδος των. Ἡ ἡγεμονὶς τῆς Θουριγγίας Ἐλισάβετ, ἡ ἤδη ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποκληθεῖσα ἐστεμμένη Ἁγία, στερουμένη τῶν πάντων κατώρθωσε νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ὑφαίνουσα καὶ ράπτουσα, ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ τοῦ πατρός της, βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, τὴν ἔπεισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Οὐγγρικὴν αὐλὴν ἔνθα διέτριψεν ἐπ' ὀλίγον ἀπελθοῦσα εἴς τινα μονὴν ἵνα ἀποφύγῃ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοκράτορος θέλοντος νὰ τὴν νυμφευθῇ.

Μετ' ὀλίγον ἡ Ἐλισάβετ ἐπληροφορήθη ὅτι μετεφέρετο ἡ σορὸς τοῦ Λουδοβίκου καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν παραλάβῃ, συνοδεύσασα αὐτὴν μετὰ πομπῆς διὰ μέσου τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Γερμανίας καὶ ἐναποθέσασα αὐτὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν. Ἡ Θουριγγικὴ κυβέρνησις πιεζομένη ὑπὸ τοῦ ἐντόνως ἐκδηλωθέντος αἰσθήματος συνεπείᾳ τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου παρεκάλεσε τὴν Ἐλισάβετ νὰ παραμείνῃ ἐν Θουριγγίᾳ καὶ συνάμα ἀνήγγειλε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ υἱοῦ της ὡς διαδόχου. Ἡ Ἐλισάβετ, καίπερ δικαιουμένη εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν, ἁπλῶς ἐδέχθη νὰ κατοικῇ ἀθορύβως ἐν τῇ πόλει τοῦ Μαρβούργου μετὰ τῶν τέκνων της, ἐπιδιδομένη εἰς τὰς συνήθεις της

ἀγαθοπραξίας καὶ ἐντελῶς περιφρονοῦσα πᾶν ἐγκόσμιον θέλγητρον. Ὁ υἱὸς της Ἕρμαν ἐν καιρῷ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Ἑλένην τοῦ Βροῦνσβικ, ἡ δὲ θυγάτηρ της Σοφία συνεζεύχθη τὸν δοῦκα Βράβαντ. Ἐκ τῶν δύο τούτων τέκνων τῆς Ἐλισάβετ ἕλκουν τὸ γένος ὅλαι αἱ ἔκτοτε ἀναφανεῖσαι δυναστεῖαι τῆς Γερμανίας.

Δύο ἔτη διέρρευσαν μετὰ ἐγκατάστασιν τῆς Ἐλισάβετ ἐν τῷ μετριόφρονι οἰκήματι ὅπερ ἐπροτίμησεν ἀντὶ ἀνακτόρου καὶ ἐπῆλθεν ὁ θάνατός της τῇ 18 Νοεμβρίου 1231 ἐν ἡλικίᾳ 24 ἐτῶν. Μετὰ μίαν τετραετίαν ἡ φήμη τῶν ἔργων της καὶ τῶν θαυμάτων της ἦτο τοιαύτη ὥστε ὁμόφωνοι αἱ δύο Ἐκκλησίαι, ἡ Δυτικὴ καὶ ἡ Ἀνατολική, ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἐλισάβετ ὡς Ἁγίας. Ὁ Πάπας ἐν μεγάλῃ ἐπισημότητι, παρισταμένου καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων, διεξήγαγε τὴν τελετὴν τῆς ἀνακηρύξεως.

Αἱ ἄνω σημειώσεις εἶναι ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπισκόπησις τοῦ βίου μιᾶς τῶν περιπαθεστέρων καὶ ὑψιπετεστέρων γυναικῶν τοῦ μεσαιῶνος, δικαίως ἐπισπώσης τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ σέβας τῶν ἀνθρώπων πάσης ἐποχῆς. Εἰς τὰ κατωτέρω θὰ συγκεντρώσω πλείονας λεπτομερείας ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Θὰ ἀναλύσω εἰδικώτερον τὰ κίνητρα τῶν ροπῶν, αἵτινες ἔκλιναν τὴν πλάστιγγα τῶν σκέψεων μιᾶς γυναικὸς ὥστε νὰ προτιμήσῃ τὸν φωτοστέφανον τῆς Ἁγίας ἀντὶ κοσμικοῦ στέμματος. Θὰ ἐρευνήσω δὲ τὴν ψυχολογικὴν βάσιν, ἥτις εἶναι ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος φαινομένων ἅτινα ἡ ἀνθρωπίνη ἀντίληψις ἀναγράφει ὡς θαύματα ἁπλῶς διότι ἀγνοεῖ τοὺς φυσικοὺς νόμους οἵτινες παράγουν. Ὁ πόθος μου εἶναι διὰ τῆς ἐρεύνης ταύτης ν' ἀποκρυσταλλώσω, εἰ δυνατόν, τὸ πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα μήνυμα, τὸ διατυπωθὲν διὰ τοῦ βίου τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ.

Νομίζω, ὅτι τοῦτο πράττων ἐκτελῶ δημοσιογραφικὸν καθῆκον ὡς ἀντιλαμβάνομαι τὸ καθῆκον τοῦ δημοσιογραφοῦντος ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν γόησσαν δημοσιογραφικὴν ἀποστολήν. Σπανίως θεωρῶ ὅτι καλοῦμαι πρὸς τοῦτο ἀλλὰ δὲν λησμονῶ ὅτι ἀπὸ ἡμίσεως ἤδη αἰῶνος ἡ δημοσιογραφία ὑπῆρξεν ἡ ὁδὸς τῶν προσπαθειῶν μου —πεποίθησιν οἵαν ἐσφυρηλάτησεν ἐν ἐμοὶ ἱστορικὴ ἔρευνα ὡς ἡ παροῦσα, πεποίθησιν, οἵα ἀπορρέει ἀπὸ τῆς φωτεινῆς ἀληθείας, ἥτις ἀναγνωρίζει ὡρισμένα πρόσωπα ὡς ἀπεσταλμένα εἰς ὡρισμένας ἐποχὰς νὰ συντελέσουν ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὰ σχέδιον σωτηρίας— τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι ἄν τις Ἕλλην ἔχῃ ἀποστολὴν ἀκριβῶς νῦν νὰ σώσῃ ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ κρημνοῦ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, νὰ ἰάνῃ τὰ ψυχικὰ αὐτῆς ἄλγη, ὁ Ἕλλην οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς τῆς Σοφίας Γεώργιος, περὶ οὗ γνωρίζω ἐκ προσωπικῆς, ἀντιλήψεως προσφάτου καὶ προσεκτικῆς ὅτι ἐκληρονόμησε τὰ ὁρμέμφυτα ἐκεῖνα ἐξ ὧν προκύπτουν οἱ ἀναδημιουργοῦντες τὰ ἔθνη.

ΕΚΑΕΡΓΟΣ

Εἰς τὸ προσεχές: Τὸ Βον μέρος.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΑΤΙ Η ΙΣΧΥΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΚΕΡΔΙΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

«Αἱ ἀποφάσεις ἑνὸς ἀρχηγοῦ ὀφείλουν νὰ καθοδηγοῦνται οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ μὴ ἡττηθῇ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φλογερᾶς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ νικήσῃ τὸν ἐχθρόν».

Τὸ περίφημον αὐτὸ δόγμα τοῦ μεγάλου κόματος Σλίφφεν, τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις προηγήθη τοῦ στρατηγοῦ φὸν Μόλτκε εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτελείου, ἠγνοήθη τελείως ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης γερμανικῆς διοικήσεως εἰς τὴν μάχην τοῦ Μάρνη. Ὁ φόβος τοῦ νὰ ἡττηθοῦν αἱ ἐν Πολωνίᾳ γερμανικαὶ στρατιαὶ ἤγαγον τὸν στρατηγὸν φὸ Μόλτκε πρῶτον εἰς τὸ νὰ ἐξασθενίσῃ τὴ σημαντικωτάτην δεξιὰν πτέρυγα τῶν γερμανικῶν στρατιῶν τοῦ δυτικοῦ μετώπου Δύο σώματα στρατοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φὸν Κλοῦκ πρώτης στρατιᾶς καὶ τῆς δευτέρας ὑπὸ τὸν φὸν Μπύλωφ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον, ἵνα πολεμήσουν κατὰ τῶν προελαυνόντων Ρώσσων.

Δεύτερον τὴν 5ην Σεπτεμβρίου κατὰ τὰς παραμονὰς δηλονότι τῆς μοιραίας μάχης τοῦ

Μάρνη, ὁ φόβος ἀποβάσεως ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀμβέρσαν καὶ ἡ ἐκ τῶν νώτων συνεπείᾳ αὐτῆς ἀπειλή τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἤγαγε τὸν στρατηγὸν φὸν Μόλτκε εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποσπάσῃ δύο σώματα στρατοῦ, καὶ μίαν μεραρχίαν ἱππικοῦ ἐκ τῆς ἕκτης καὶ ἑβδόμης γερμανικῆς στρατιᾶς ἐν Λωραίννῃ καὶ ν' ἀποστείλῃ αὐτὰ εἰς Βέλγιον.

Ἂν τὰ στρατεύματα ταῦτα ἐξαποστέλλοντο ὅπως ὑποστηρίξουν τὴν πρώτην στρατιὰν τοῦ στρατηγοῦ φὸν Κλοὺκ, ἢ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γερμανικῆς προσπαθείας νοτίως τοῦ Βερντὲν — εἰς τὰ 2 δηλονότι ζωτικὰ σημεῖα— ἐντελῶς ἀλλοία θὰ ἦτο ἡ ἔκβασις τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1914. Ἡ ὅλη τροπὴ τὴν ὁποίαν προσέλαβε ὁ πόλεμος θὰ μετεβάλλετο.

Ὁ στρατηγὸς φὸν Μόλτκε κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τοῦ ἀγῶνος, διετέλει ὑπὸ τὴν ὑπνωτιστικὴν γοητείαν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Χέντζ, τοῦ μόνου ἀνθρώπου πρὸς τὸν ὁποῖον προφανῶς ἀνεκοίνωσε τοὺς φόβους του. Αὐτὸν βραδύτερον ἀπέστειλεν ὡς διαγγελέα τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως εἰς τοὺς διαφόρους διοικητὰς στρατιῶν, ὅπως διατάξῃ τὴν γερμανικὴν ὑποχώρησιν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τελειωτικῶς κατέρρευσαν ὅλαι αἱ ἐλπίδες διὰ μίαν ταχεῖαν ἐπιτυχίαν τῶν στρατιῶν μας ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου.

Ὑπὸ τὴν ἀπαισιόδοξον ἐπίδρασιν τοῦ συνταγματάρχου Χέντζ, ὁ στρατηγὸς φὸν Μόλτκε ἠσθάνθη σοβαρὰς ἀνησυχίας διὰ τὸ Βέλγιον. Ἐν τῇ πραγματικότητι οἱ κίνδυνοι ἀποβάσεως τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἀμβέρσαν καὶ Ὀστάνδην ὡς καὶ ἡ συγκέντρωσις μαχητικῶν μονάδων τοῦ ἐχθροῦ παρὰ τὴν Λίλλην, τὰς ὁποίας ἠθέλησε ν' ἀντιμετωπίσῃ διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων πρὸς βορρᾶν, ὑφίσταντο μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ του.

Ὀλίγας ἡμέρας προηγουμένως ὁ στρατάρχης Φὸν Ντὲρ Γκόλτζ, γενικὸς διοικητὴς τοῦ Βελγίου, ἀνὴρ σοβαρωτάτης κρίσεως, εἰδοποίει τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν, ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε νὰ ἀανμένῃ τις τότε ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν ἀγγλοβελγικῶν δυνάμεων κατὰ τῶν συγκοινωνιῶν μας.

Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ Φὸν Ντὲρ Γκόλτζ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καθησυχάσουν τοὺς φόβους τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτελείου, ὅστις ἤδη διησθάνετο τὴν καταστροφὴν ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν. Τὸ φάσμα τῆς ἥττης ἐνεφανίζετο ἐνώπιον τοῦ Μόλτκε καὶ εἰς ἐκείνας ἀκόμη τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἦτο τελείως ἱκανοποιητικὴ καὶ ἀπολύτως εὐνοϊκή.

***

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὴν ἀπὸ τακτικῆς ἀπόψεως κατάστασιν τῶν γερμανικῶν στρατιῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς μάχης τοῦ Μάρνη.

Τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, ἡ ἀνωτάτη διοίκησις παρεδέχετο εἰς μίαν γενικὴν ἐγκύκλιον σταλεῖσαν πρὸς ὅλας τὰς στρατιάς, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον οἱ Γάλλοι ν' ἀποκοπῶσιν ἐκ τῶν Παρισίων καὶ νὰ ἐξαναγκασθοῦν νὰ ὑποχωρήσουν νοτιανατολικῶς πρὸς τὰ ἐλβετικὰ σύνορα, ὡς ἐμελετᾶτο διὰ τῆς διαταγῆς τῆς 2ας Σεπτεμβρίου.

Ἐγνώσθη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προστασίας τῆς πρωτευούσης του καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπίσης τῆς ἀπειλῆς τῆς γερμανικῆς δεξιᾶς συνεκέντρωνε μεγάλας μάζας στρατευμάτων εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων.

Ἡ πρώτη στρατιὰ τοῦ φὸν Κλοὺκ καὶ ἡ δευτέρα τοῦ φὸν Μπύλωφ διετάχθησαν, κατ' ἀκολουθίαν, νὰ ἀντιδράσουν ἐναντίον οἱασδήποτε ἐπιθέσεως ἐκ Παρισίων διὰ μιᾶς ἐκτεταμένης καὶ ἐντατικῆς ἐπιθετικῆς κινήσεως πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις ὁπωσδήποτε ἐξηκολούθει νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ πρόγμαμμά της, τοῦ ἐξαναγκασμοῦ δηλονότι τοῦ ἐχθροῦ, ὅπως τραπῇ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά.

Ἡ τετάρτη στρατιὰ τοῦ δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης καὶ ἡ πέμπτη, ἡ ἰδική μου, ἐξελέγησαν, ὡς τὰ κύρια ὄργανα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διετάχθημεν δὲ κατ' ἀκολουθίαν ὅπως συνεχίσωμεν τὴν προέλασίν μας ὡς ἀρχικῶς καθωρίσθη.

Ἂς μὴ κάμνωμεν παραφροσύνας!

Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις ἐπεφυλάσσετο νὰ λάβῃ ἀποφάσεις σχετικῶς πρὸς τὴν τρίτην στρατιὰν τοῦ φὸν Χάουζεν. Πρὸς στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ προελάσῃ αὕτη νοτίως ἐκ τοῦ Μάρνη πρὸς τὸ Τρόϊγ καὶ Βαντέβρ. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, θὰ ἔπρεπεν, ἢ νὰ στραφῇ πρὸς δυσμὰς διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς δεξιὰς πτέρυγας τοῦ στρατηγοῦ φὸν Κλοὺκ καὶ τοῦ στρατηγοῦ φὸν Μπύλωφ, ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμπλακῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀριστερᾶς γερμανικῆς πτέρυγος πρὸς τὰ νότια καὶ τὰ νοτιοανατολικά. Ἡ ἀπόπειρα αὕτη τοῦ νὰ ἀποπειραθῇ τις νὰ ἐπιχειρήσῃ μὲ ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς δυνάμεις δύο ἐντελῶς διαφορετικὰ ἔργα—νὰ νικήσῃ τὰς πρὸ τῶν Παρισίων συμμαχικὰς στρατιὰς καὶ νὰ ἀποπειραθῇ νὰ ἐξωθήσῃ τὸν ὄγκον τῶν γαλλικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν ἐλβελτικὴν μεθόριον—ἦτο κάτι τὸ ἀδικαιολόγητον. Ἐνηρμονίζετο ὅμως πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν ἀμφιταλαντεύσεων εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιορισθῇ ἡ ἀνωτάτη διοίκησις.

Ὁ στρατηγὸς φὸν Μόλτκε, κατὰ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Καγκελαρίου Χέλφεριχ, εἶχε πάθῃ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπὸ μίαν ὀλοσχερῆ κατάπτωσιν ἠθικοῦ. Εἰς τὸ στρατηγεῖον του ἐκεῖ μακρὰν εἰς τὸ Λουξεμβοῦργον ἔλεγε πρὸς τὸ ἐπιτελεῖόν του:

«Ἂς μὴ κάμνωμεν παραφροσύνας. Εἴχαμεν ἐπιτυχίας, εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ δὲν ἐνικήσαμεν. Νίκη σημαίνει συντριβὴν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἐχθροῦ. Ὅταν στρατιαὶ ἑκατομμυρίων ἀντιμετωπίζωνται, ὁ νικητὴς ὀφείλει νὰ ἔχῃ αἰχμαλώτους.... Ποῦ εἶνε οἱ αἰχμάλωτοί μας; Ἐπίσης ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν λαφυραγωγηθέντων τηλεβόλων ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Γάλλοι ὑπεχώρησαν ἐν ἀρίστῃ τάξει καὶ συμφώνως πρὸς τὰ σχέδιά των. Εἴθε νὰ μὴ πάθωμεν τίποτε χειρότερον!»

Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποδεικνύουν ἀρκετὰ τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Τὶ λοιπὸν ἔκαμε τὸν στρατηγὸν φὸν Μόλτκε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ ἀρχικόν του πρόγραμμα τῶν ἐπιθετικῶν ἐπιχειρήσεων; Ἡ μόνη δυνατὴ ἀπάντητις εἶνε «ὁ φόβος τῆς ἀπωλείας τῆς πρωτοβουλίας».

Τὶ ἀντεμετώπιζε ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ

Ἐπιμένω ὅτι τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, ὅπως καὶ τὴν 1ην, ἡ παραίτησις ἀπὸ τῆς πρωτοβουλίας θὰ ἦτο τὸ μὴ χεῖρον κακὸν παρά ἡ συνέχισις τῶν στρατηγικῶς ἀποκρουστέων καταδιωκτικῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ ἀκόμη ἐνωρίτερον δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία πιθανότης ταχείας ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου.

Ἀπέδειξα, ἤδη, ὅτι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου τὸ σημαντικώτερον ἔργον θὰ ἦτο ἡ διατήρησις τῶν κεκτημένων. Τὴν 5ην Σεπτεμβρίου ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐνεφανίζετο ἐπιτακτικωτέρα.

Ἡ μάχη τοῦ Μάρνη ἤρχισε μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἕκτης στρατιᾶς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν Μωνουρὺ κατὰ τοῦ τετάρτου ἐφεδρικοῦ γερμανικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τῆς πρώτης στρατιᾶς τοῦ φὸν Κλούκ.

Αὐτὸ τὸ μοναδικὸν σῶμα στρατοῦ μὲ μίαν μεραρχίαν ἱππικοῦ ἦσαν τὰ μόνα στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀφέθησαν βορείως τοῦ Μάρνη ὅπως φρουρήσουν τὴν δεξιὰν πτέρυγα ὅλων τῶν γερμανικῶν στρατιῶν, ὅταν ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ μὲ τὸν ὄγκον τῶν δυνάμεών του ματαίως προσεπάθει νὰ ἐμπλακῇ μὲ τὴν ὑποχωροῦσαν ἀριστερὰν πτέρυγα τῶν συμμάχων νοτίως τοῦ Μάρνη.

Κατέστη ἀμέσως προφανὲς ὅτι βορείως τοῦ Μάρνη ἀνεπτύσσετο μάχη τεραστίων διαστάσεων. Ἡ πρώτη γερμανικὴ στρατιὰ εὑρέθη εἰς ἐκτάκτως δυσχερῆ θέσιν. Βορείως τοῦ Μάρνη ἡ δεξιά της πτέρυξ εὑρίσκετο εἰς σοβαρὸν κίνδυνον νὰ ἀνατραπῇ, ἐνῷ νοτίως τοῦ Μάρνη εἶχεν ἀποτύχῃ νὰ ἐμπλακῇ εἰς ἀποφασιστικὴν μάχην τὴν ὁποίαν μετὰ τόσης ἐπιμονῆς ἐπεδίωξε.

Δὲν ὑπάρχει καλλίτερος τρόπος διὰ νὰ κρίνῃ τις τὴν ἱκανότητα ἑνὸς στρατηγοῦ παρὰ νὰ παρατήσῃ τὴν ἐπιδεξιότητα μεθ' ἧς ἐνισχύει μίαν κατάστασιν προκύψασαν ἐξ ἐσφαλμένως διεξαχθεισῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ ἀντεμετώπιζεν ἤδη παρομοίαν κατάστασιν.

Ἀπεδείχθη ἱκανὸς νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ κατὰ περίλαμπρον τρόπον. Ὅταν ὁ στρατηγὸς φὸν Γκρονάου, ὁ διοικῶν τὸ τέρτατον ἐφεδρικὸν σῶμα, ἔλαβε πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐβάδιζε κατὰ τῆς δεξιᾶς του πτέρυγος, ἠγνόει τελείως τὴν δύναμιν τοῦ ἀντιπάλου του καὶ τὰς προθέσεις του.

Δὲν εἶχεν ἀεροπόρους εἰς τὴν διάθεσίν του. Ἐμπεποτισμένος ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὰς θεωρίας τοῦ παλαιοῦ πρωσσικοῦ ἐπιθετικοῦ πνεύματος ἐγνώριζεν, ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ τὸ ξέσχισμα τοῦ πέπλου τοῦ καλύπτοντος ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ βορειοανατολικῶς τῶν Παρισίων ἦτο νὰ ἐπιτεθῇ ὁ ἴδιος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ στρατηγοῦ φὸν Γκρονάου ἐπανειλημμένως παρηλληλίσθη πρὸς τὴν τοῦ στρατηγοῦ φὸν Ἀλβενσλέμσεν εἰς τὴν μάχην τοῦ Βωνβίλ εἰς τὸν γαλλοπρωσσικὸν πόλεμον τοῦ 1870, μίαν μάχην εἰς τὴν ὁποίαν 67,000 Γερμανῶν ἀντιμετώπισαν 130,000 Γάλλων.

Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐν τούτοις ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ γενναιότης τοῦ φὸν Γκρονάου εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ στρατηγοῦ φὸν Ἀλβενσλέμσεν. Ὁ τελευταῖος εἶχε πληροφορίας τινὰς ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἐχθρὸν καὶ διέταξε τὰ στρατεύματά του νὰ ἐπιτεθοῦν φρονῶν, ὅτι ἀντιμετώπιζον ἰσχυρὰς ὀπισθοφυλακάς, ὁ στρατηγὸς Γκρονάου, ὁπωσδήποτε ἐκινεῖτο τελείως εἰς τὸ σκότος, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι θὰ συνεκρούετο πρὸς ἰσχυρότερον ἀνταγωνιστήν.

Ὁ κίνδυνος κυκλώσεως

Ὁ στρατηγὸς φὸν Γκρονάου ἀνακαλύψας διὰ τῆς τόλμης του τὴν δύναμιν τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως ἀπέσυρε τὰ στρατεύματά του ὄπισθεν τοῦ ποταμοῦ Γερουάν. Ἐδῶ συνήν-

τησε τὸ δεύτερον σῶμα στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν φὸν Λίνσιγκεν τῆς πρώτης γερμανικῆς στρατιᾶς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο νοτίως τοῦ Μάρνη.

Τὴν 7ην Σεπτεμβρίου τὸ τρίτον καὶ τὸ ἕννατον σῶμα τῆς πρώτης στρατιᾶς, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνειργάζοντο μὲ τὴν δευτέραν στρατιὰν τοῦ φὸν Μπύλωφ νοτίως τοῦ Μάρνη διετάχθησαν νὰ βαδίσουν πρὸς βορρᾶν. Ἐπρόκειτο νὰ βοηθήσουν τὸν στρατηγὸν φὸν Γκρονάου καὶ τὸν στρατηγὸν φὸν Λίνσιγκεν εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἕκτης γαλλικῆς στρατιᾶς κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Οὔρκ.

Ὁ ἑλιγμὸς οὗτος ἐξέθετε φυσικὰ τὴν δεξιὰν πτέρυγα τοῦ στρατηγοῦ Μπύλωφ εἰς τὸν κίνδυνον τακτικῆς κυκλώσεως. Ἤρυνεν ἐπίσης ἀκόμη περισσότερον τὸ διάκενον, τὸ ὑφιστάμενον μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας γερμανικῆς στρατιᾶς καὶ ηὔξησε τὰς πιθανότητας τῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ διὰ τοῦ τμήματος τούτου τοῦ μετώπου.

Τάλαντον ἀρχηγοῦ

Ἐφαίνετο οὕτω, ὅτι ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ ἐξέθετε τὸν γείτονά του στρατηγὸν φὸν Μπύλωφ εἰς τὴν καταστροφήν. Ἀλλὰ δέον νὰ ὑπομνησθῇ ὅτιό στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ εὑρίσκετο εἰς κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν ἡμίμετρα. Δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ λόγος περὶ συμβιβασμῶν. Προετίθετο νὰ ἀνατρέψῃ τὴν τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς ἕκτης γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ στρατηγοῦ Μωνουρύ. Ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχεν ἀνάγκην ὅλων του τῶν δυνάμεων βορείως τοῦ Μάρνη. Ἦτο καταδικασμένος νὰ παίξῃ μὲ τὸν κίνδυνον τῆς πλήρους διαρρήξεως τοῦ γερμανικοῦ μετώπου.

Ἡ ριζικὴ αὐτὴ λύσις μιᾶς ἐπικινδύνου καταστάσεως, εἶναι πειστικὴ ἀπόδειξις ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ κατεῖχε μέγα καὶ ἐξκιρετικὸν τάλαντον ἀρχηγοῦ. Δὲν ἀμφιταλαντεύθη εἰς ἀβεβαιότητας. Ἀλλ' ἐξεδήλωσε στερρὰν θέλησιν νὰ ἐκβιάσῃ μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Μία προσπάθεια πρὸς κύκλωσιν τοῦ ἐχθροῦ θὰ ἦγε προφανῶς εἰς παρομοίαν ἀπόφασιν. Ἐξ ἄλλου ἡ δημιουργία ρήγματος ἐπὶ ἑνὸς μετώπου ἀποτελεῖ προπαρασκευαστικὴν ἐνέργειαν δι' ἕνα ἀποφασιστικώτερον ἑλιγμόν. Ἂν τὸ μέτωπον διαρρηχθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς κυκλωτικοῦ ἑλιγμοῦ, ἡ εὐχέρεια μεθ' ἧς τὸ ρῆγμα ἐπετεύχθη εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς κυκλώσεως. Ὅπως ἐκμεταλλευθῇ τις τὸ δημιουργηθὲν ρῆγμα δι' ἐπιχειρήσεων, ἀπαιτοῦνται καὶ δυνάμεις καὶ χρόνος.

Ὅλα αὐτὰ βεβαίως εἶναι μία θεωρία. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ ἦτο πλήρως δικαιολογημένος ὅταν ἐφήρμοζε τὴν θεωρίαν αὐτὴν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο, διότι, ὡς ἀπεδείχθη βραδύτερον, ἦτο δυνατὸν μὲ ἀσθενεστέρας δυνάμεις καλῶς διοικουμένας νὰ κρατηθῇ ὁ ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως ἰσχυρὸς τομεὺς τοῦ Μάρνη, ὅπου ὑφίστατο τὸ διάκενον μεταξὺ τῆς ἀριστερᾶς του πτέρυγος καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ φὸν Μπύλωφ. Ἐδῶ ἡ λεπτὴ γραμμὴ τοῦ φὸν Μάρβιτζ ἀντιμετώπιζε τοὺς Ἄγγλους καὶ ἐκ πείρας ἦτο γνωστὸν ὅτι οἱ Ἄγγλοι δὲν ἠδύναντο νὰ δράσουν ταχέως καὶ τολμηρῶς ὅπως ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἀριθμητικήν των ὑπεροχήν.

Ἡ ἀπειλουμένη διάρρηξις τοῦ γερμανικοῦ μετώπου διὰ τῶν Ἄγγλων θὰ ἀντιμετωπίζετο ἐπιτυχῶς. Ἡ πρώτη στρατιὰ τοῦ φὸν Κλοὺκ δι' ἑνὸς ἀπαραμίλλου κυκλωτικοῦ ἑλιγμοῦ ἐπὶ τῆς βορείου πτέρυγος παρὰ τὸ Ναντέϊγ κατήγαγε πλήρη τακτικὴν νίκην κατὰ τῆς ἑτέρας γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ Μωνουρύ. Αὐτὴ ἦτο ἡ καλῶς ἐπιφυλαχθεῖσα ἀμοιβὴ τῆς ἀκλονήτου ἐμμονῆς εἰς ἓν σχέδιον, τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ ὁποίου καταδεικνύει τὸν ἐκπονητήν του γεννημένον στρατηγόν.

ΚΟΝΠΡΙΝΤΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

Εἰς τὸ προσεχές : Πῶς ἐχάσαμεν τὴν μάχην τοῦ Μάρνη.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὴν ἐπιδειχθησομένην ἀλληλεγγύην τῶν συνδρομητῶν μας εἰς τὴν προσπάθειάν της πρὸς διαιώνισιν τῆς Ἱερᾶς Μνήμης τοῦ πολυκλαύστου Ἀρχηγοῦ Δημ. Γούναρη, ἀπεφάσισε νὰ δωρήσῃ χρυσοδετον τὸν Α'. Τόμον τῆς Ἱστορίας εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἐκείνους οἵτινες ἤθελον ἐξασφαλίσει δέκα τοὐλάχιστον ἐγγραφὰς συνδρομητῶν τῆς Ἱστορίας Γούναρη. Αἱ σχετικαὶ ἀγγελίαι ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κ. κ. συνδρομητῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ο Α'. ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἡ τιμὴ ἔχει ὁρισθῆ εἰς 75 μόνον δραχμάς. Πᾶσα ὑπερτίμησις δέον νὰ καταγγέληται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΡΗΓΑΣ Ο ΦΕΡΡΑΙΟΣ

Ὅτε ἐσχάτως ὡρίσθησαν Ἐθνικῶς νὰ τελῶνται πανελλήνιοι πεντετηρικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐν ταῖς πρωτευούσαις πόλεσι τῆς εὐάδρου Θεσσαλικῆς χώρας, ἅμα δὲ πρόκειται νὰ γίνῃ μετ' οὐ πολὺ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, ὡς καὶ δεῖ, ἀποκάλυψις ἐν Βελεστίνῳ τῆς ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκεῖ στηθείσης προτομῆς τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ρήγα Φεραίου ἐκ μαρμάρου τῆς Πεντέλης λαξευθείσης, ἔγνωμεν ἁρμόδιον νὰ διαλάβωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ τοῦ Ῥῆγα Φεραίου, ἀφοῦ προλαβόντως ἐδημοσιεύθησαν τὰ περὶ τῶν Θεσσαλικῶν γυμναστικῶν ἀγώνων εἰς μνήμην τοῦ Ῥήγα ἀφιερωμένων.

Ὁ Ῥήγας Φεραῖος ἐγεννήθη τῇ 1753 ἐν Φεραῖς (τανῦν Βελεστίνῳ), τὸ ὄνομα δὲ Φήγας ἦν οἰκογενειακὸν ἐπίθετον (ἐπώνυμον) καὶ τὸ βαπτιστικόν του ἦτον Ἀντώνιος. Τὰ πρῶτα ἐγκύκλια γράμματα ἐδιδάχθη μαθητεύσας εἰς τὸ τῆς Ζαγορᾶς σχολεῖον ὑπὸ τὸν σχολάρχην Νικόλαον Κασσαβέτην, εἶτα δὲ ἐξεπαιδεύθη ἐν Κωνσταντινουπόλει προσληφθεὶς ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. Ὅτε δὲ διωρίσθη ὁ Μαυρογένης ἡγεμὼν τῆς Μολδαΐας τὸν Ἰούνιον τοῦ 1776 ὁ Ἀλέξ. Ὑψηλάντης προσήλωσε παρὰ τῷ Μαυρογένῃ γραμματέα ἐπίσημον τὸν Φήγαν Φεραῖον, ἔνθα οὗτος συνέλαβε τὰς μεγαλεπηβόλους σκέψεις του κηρύττων «τὴν Ἀνατολικὴν Ὁμοσπονδίαν» ἐν ἐλευθέρῳ δημοκρατικῷ πολιτεύματι, καὶ ἐκ τοῦ ὀνείρου του τούτου συλληφθεὶς ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν παρεδόθη εἰς τοὺς Τούρκους μαρτυρήσας διὰ θανάτου τῇ 12 Ἰουνίου 1798 ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν ἐν Βελιγραδίῳ.

Πρὶν δὲ ἐκπνεύσῃ εἶπε Τουρκιστὶ πρὸς τοὺς τουφεκίσαντας αὐτὸν Τούρκους στρατιώτας. «Ἐγὼ ἔσπειρα· ἔρχονται ἄλλοι νὰ θερίσωσι!» καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ του Πανεπιστημίου ἀνδριάντος τοῦ Ῥήγα Φεραίου ἐχαράχθησαν:

«Σπέρματ' ἐλευθερίας ὁ Φεραῖος ἔσπειρεν ἀνοδός.
Καὶ ὁ μὲν ὤχετο φεῦ σπέρμα δ' ἔβλαστε μέγαν.»

Ἱδρύθη ἀναλώμασι Γεωργίου Ἀβέρωφ τοῦ ἐξ Ἠπείρου ἔτει AWOR (1872). Ἐπὶ τῶν πρώτων ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας τοῦ Ῥήγα Φεραίου σκέψεων ἐγένετο ὀργανωθεῖσα μετέπειτα ἡ Φιλικὴ ἑταιρεία παρὰ τῶν ἑτέρων ταύτης Νικολάου Σκουφᾶ ἐκ Κομπότων χωρίου μικροῦ τῆς Ἀρτης, Ἀθανασίου Τσάκαλωφ ἐξ Ἰωαννίνων, Ἐμμανουὴλ Ξάνθου ἐκ Πάτμου, Παναγιώτου Ἀναγνωστοπούλου ἐξ Ἀνδριτσαίνης, Παναγιώτου Σέκερη ἐκ Τριπόλεως, Γεωργίου Λεβέντη ἐκ Καρακοβουνίου Κινουρίας, Γεωργίου Ὀλυμπίου ἐκ Βλαχυλειβαδίου Ὀλύμπου, Ἰω. Παππαδιαμαντοπούλου ἐκ Κορίνθου ἐκ πατρὸς δὲ ἀπὸ τὸ Μαλακάσσιον.

Ἅμα ὁ Ῥήγας Φεραῖος ἐθεμελίωσεν ἐν ταῖς Ἡγεμονείαις τὴν Ἐθνικήν του ἑταιρείαν ἀπῆλθεν εἰς Βιέννην ἔχων συνεκτελεστὴν τῶν πατριωτικῶν του σχεδίων τὸν Χριστόφορον Περραιβὸν παραλαβών. αὐτὸν ἐκ Βουκουρεστίου τῷ 1793, τὸν ἰατρὸν Δημήτριον Ζητσαῖον ἐκ Ζήτσης τῆς Ἠπείρου καὶ τὸν Εὐστράτιον Ἀργέντην ἐκ Χίου, ταμίας οὗτος ὢν τοῦ Ῥήγα καὶ μυστικός του σύμβουλος ἀμφότεροι δὲ αὐτοὶ ὁ Ζητσαῖος καὶ Ἀργέντης συνεμαρτύρησαν μετὰ τοῦ Ῥήγα ἐν Βελιγραδίῳ διὰ τοῦ αὐτοῦ θανάτου ὅτι καὶ οὗτοι ἐν Βιέννῃ μετὰ τοῦ Ῥήγα συνώμωσαν κατὰ τῆς Τουρκίας ὑπὲρ ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας καὶ ἀνακηρύξεως «Δημοκρατικῆς Ἀνατολικῆς Ὁμοσπονδίας».

Ἐν Βιέννῃ εὑρισκόμενος ὁ Ῥήγας Φεραῖος ἀπέβλεψε πρὸς τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν κατατυραννουμένων λαῶν μεγάλου Ναπολέοντος καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Βιέννης εἰς Ἐνετίαν ἔνθα ηὑρίσκετο ὁ Ναπολέων ἀλλὰ διερχόμενος ἐκ Τεργέστης συνελήφθη ὁ Ῥήγας ὡς συνομότης ὑπὸ Αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀπεμονώθη ὑπὸ ἀσφαλῆ στρατιωτικὴν συνοδίαν, ὅτε ἀπεπειράθη αὐτοχειρίαν δι' οὗτινος ἔφερε μικροῦ μαχαιριδίου προξενήσαντος τραῦμα, ἐξ οὗ ἅμα ἰαθεὶς ἀπεστάλη ὡς συνομότης δέσμιος εἰν Βιέννην καὶ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς Βελιγράδιον ἐν Τουρκίᾳ ἔνθα ὁ Ῥήγας ἐθανατώθη καὶ τὸ πτῶμα του ἐρρίφθη εἰς τὸν Δούναβην ποταμόν. Εἰς θέσιν ἔξωθεν τοῦ Βελεστίνου παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν πρὸ ἐτῶν ἀνειγέρθη κενοτάφιον εἰς τὸν Ῥήγαν Φεραῖον μετὰ τῆς προτομῆς του ἔνθα ἐτελεῖτο ὀνομαστικὴ δέησις ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Ἀναπρεπὲς ἔσται καὶ τὸ μέρος αὐτὸ ἐφ' οὗ ὁ τύμβος του νὰ καλλω-

ΑΡΘΡΑ ΕΙΔΙΚΩΝ

Η ΝΕΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μέχρι τοῦδε ἡ μόνη σκέψις Συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς, ἣν ἠκολούθουν οἱ ἑκάστοτε ὑπουργοὶ τῆς Συγκοινωνίας, ἦτο ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ἡ πύκνωσις τοῦ σιδηροδοομικοῦ δικτύου. Ἀλλὰ καθὼς ἡ πραγματοποίησις τοιαύτης πολιτικῆς ἦτο ἀνέφικτος λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων μεγάλων κεφαλαίων, οὐδεμία δὲ ἑτέρα φροντὶς κατεβάλλετο διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Συγκοινωνίας, αὕτη παρέμεινεν εἰς τὴν προτέραν της ἀθλιότητα, μὴ σημειοῦσα οὐδὲν βῆμα προαγωγῆς. Εἰς τὴν φρᾶσιν «ἢ Σιδηροδρόμους ἢ τιποτε», συγκεκεντροῦντο ἡ ὅλη συγκοινωνιακή μας πολιτική.

Εἰς τὸν κ. Μεταξᾶν ὀφείλεται εἷς μεγάλος ἔπαινος.

Διότι χάρις εἰς τὸν γόνιμον στρατιωτικόν του νοῦν ἡ νέα συγκοινωνιακὴ πολιτικὴ τῆς χώρας ἐχαράχθη ἐπὶ τῶν βάσεων ἐκείνων, αἵτινες μόναι δύνανται νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν συγκοινωνιακὴν ἀνάπλασιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀντὶ τῆς λέξεως «Σιδηροδρόμους» ἔθεσεν τὴν λέξιν «δρόμους» καὶ ἀντὶ νὰ ἀναμένῃ τὰ ἀδύνατα, προβαίνει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν δυνατῶν καὶ ἐπιβεβλημένων.

Εἶναι τελείως σφαλερὰ ἡ ἰδέα ὅτι οἱ σιδηρόδρομοι ἀπετελοῦν τὸ ἰδεῶδες τῆς συγκοινωνίας. Μὲ τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων καὶ μὲ τὴν καταπληκτικὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς μεταγογικῶν μέσων, ἡ κατασκευὴ ὁδῶν κεντρικῶν, ἑνουσῶν τὰ διάφορα τμήματα τῆς Ἑλλάδος ἐξυπειρετεῖ θαυμασίως τοὺς συγκοινωνιακοὺς σκοπούς. Οὔτε ἄλλως τε ἡ δι' αὐτοκινήτων μεταφορὰ εἶναι ἀκριβωτέρα τῆς διὰ τῶν σιδηροδρόμων. Ἀπόδειξις ἡ Ἀγγλία ἐν ᾗ τὰ αὐτοκίνητα συναγωνίζονται ἐπιτυχῶς τοὺς σιδηροδρόμους. Ταυτοχρόνως ὅμως ἦτο δι' ἡμᾶς ἡ μόνη θετικὴ καὶ πρακτικὴ λύσις.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κολοσσιαίου τούτου ἔργου πρόκειται ν' ἀναλάβῃ ἡ ἑταιρεία Π. Μακρῆ. Αἱ προτάσεις αὐτῆς, εἶναι αἱ μᾶλλον συμφέρουσαι καὶ αἱ μᾶλλον εὐμενεῖς. Καταθέτουσα τ' ἀπαιτούμενα μεγάλα κεφάλαια ὑπὸ τύπον δανείου, δέχεται τὴν τοκοχρεωλυτικὴν ἐξόφλησίν της μὲ λίαν λογικὸν τόκον. Ὁλόκληρον τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν θὰ εἶναι Ἑλληνικόν, ὑπολογίζεται, δὲ ὅτι θὰ δοθῇ ἐργασία εἰς 40,000 ἐργάτας. Ἡ συγκέντρωσις τοῦ κατ' ἔτος ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου, θὰ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ὁδοποιΐας, περὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὁποίου προβλέπει σχετικὸν νομοσχέδιον κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρὸ παντὸς προέχει εἶναι ἡ πίστις, ἣν παρέχει ἡ Ἑταιρεία Π. Μακρῆ διὰ τὴν εἰλικρινῆ καὶ τιμίαν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Προκειμένου περὶ τοιούτων μεγάλων ἐπιχειρήσεων συχνὰ ἐμφανίζονται διάφοροι κερδοσκοπικοὶ ὅμιλοι, οἵτινες ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἀναλαμβάνουν τὸ ἔργον, ἀναμένουν τὴν συλλογὴν μεγάλων κερδῶν ἐκ τῆς κακῆς καὶ ἐλαττωματικῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Οὐχὶ δὲ σπανίως, ἀνίκανοι ὄντες, ὅπως φέρουν τοῦτο εἰς πέρας, τὸ ἐγκαταλείπουν εἰς οἱονδήποτε σημεῖον, διαψεύδοντες οὕτω τὰς ἐλπίδας καὶ ἀποθαρρύνοντες τὸν λαόν. Λίαν δεδικαιολογημένως κατὰ ταῦτα ἐξετάζεται ἐν τῇ κρίσει τῶν διαφόρων προτάσεων καὶ ἡ πίστις, ἣν παρέχουν αἱ διάφοροι ἑταιρεῖαι, ὅτι θὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ ἀναλαμβανόμενον μέγα ἔργον καὶ ἡ ἐγγύησις περὶ τῆς εἰλικρινείας καὶ τιμιότητος αὐτῶν.

Ἡ Ἑταιρεία Μακρῆ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης συγκεντρώνει ἀληθῶς τὴν γενικὴν προτίμησιν. Δὲν χωρεῖ οὐδὲ ὁ ἐλάχιστος δισταγμὸς ὅτι ἡ Ἑταιρεία Π. Μακρῆ δὲν θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο καὶ δὲν θὰ ἐργασθῇ εἰλικρινῶς ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν ὁδῶν. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νέας συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ καλλιτέρους ἐκτελεστάς. Τὸ Κράτος, λίαν σωφρόνως, ἀναθέτει εἰς τὴν ἑταιρείαν ταύτην τὴν ἀνύψωσιν τοῦ νέου συγκοινωνιακοῦ του οἰκοδομήματος.

Τὰ νομοσχέδια τῆς ὁδοποιΐας ἀποτελοῦν ἀληθῶς σταθμὸν διὰ τὴν συγκοινωνιακὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ διὰ πραγματοποίησιν αὐτῶν ἡ συμβολὴ τῆς ἑταιρείας Μακρῆ ὑπῆρξεν ὅρος τοσοῦτον ἀπαραίτητος ὥστε δικαίως νὰ ὀφείλεται ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀνέλαβον νὰ ὑποβοηθήσουν τὰς προσπαθείας τοῦ Κράτους.

ΕΙΔΙΚΟΣ

πισθῇ καὶ συντηρεῖται ὡς τι ἐπιβάλλον ῥῆμα.

Ἐν Λαμίᾳ Ἰουλ. 1927.

ΝΙΚΟΛ. ΛΕΩΝ. ΤΡΑΚΑΣ

Συμπτώσεις χρονολογικαί.

Ἐν ἔτει 1798 ἀποθνήσκει ὁ Ῥήγας Φεραῖος, τὸ αὐτὸ ἔτος 1798 ἐξελέγει Πατριάρχης Κ)πόλεως ὁ Γρηγόριος Ε'. καὶ τῷ 1798 ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ ὁ ποιητὴς Σολωμός.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐν Παρισίοις θέλει προσπαθήσῃ ὅπως διακανονίσῃ τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας διαφορὰν ὅσον ἀφορᾷ τὰς γνωστὰς τραπεζητικὰς πιστώσεις. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως αὐδεμία συγκεκριμένη πληροφορία ὑπάρχει, οὔτε ἔναρξις σχετικῶν διαπραγματεύσεων ἐγένετο. Εἶναι λίαν ἀμφίβολον. ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν πιστώσεων, δεδομένου ὅτι ἡ οἰκονομική της θέσις δὲν παρέχει εἰς αὐτὴν εὐχέρειαν πραγματικήν.

***

Εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς παρατηρεῖται ζωηρὰ δυσφορία συνεπεὶᾳ τῆς ἐπιβολῆς τῆς νέας φορολογίας ἐπὶ τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, ἥτις ἀνέρχεται εἰς 6 ο/ο ἐπὶ τῶν παραγομένων προϊόντων. Καὶ ναὶ μὲν ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτῶν ἡ διὰ τῆς νέας φορολογίας ληφθεῖσα μέριμνα ὅπως ἀπαλλαγοῦν οἱ ἀγρόται τῆς μορφῆς τοῦ δεκατοστοῦ κατὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου καὶ ὅπως ἡ εἴσπραξις ἀνατεθῇ εἰς τὰς Κοινότητας, οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν παύουν νὰ διαμαρτύρωνται ἐναντίον τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ ὅστις χαρακτηρίζεται ὡς λίαν πιεστικὸς τῆς ἐγγείου παραγωγῆς.

***

Κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μέσον τῆς διαρρευσάσης ἑβδομάδος ἐπεκράτησε σχετικὴ ζωηρότης εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν χρεωγράφων κατόπιν τῆς ἐκδηλώσεως ἀγοραστικῆς διαθέσεως ἐκ μέρους τῶν χρηματιστηριακῶν κύκλων. Περὶ τὸ τέλος ὅμως τῆς ἑβδομάδος ἡ ζωηρότης αὕτη ὑπεχώρησε καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐπεκράτησεν ἀπραξία, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὡς ἦτο ἐπόμενον ἡ ὑποτίμησις τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων ἀξιῶν. Μεταξὺ τῶν δύο κερδοσκοπικῶν ὁμάδων, τῶν ἀνατιμητῶν καὶ ὑποτιμητῶν, διεξάγεται κατὰ τὸν τελευταῖον χρόνον ἀγὼν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Εἶναι ἄγνωστον ποία τῶν δύο ὁμάδων θὰ ἐπηρεάσῃ τελικῶς τὸ χρηματιστήριον. Ὁπωσδήποτε παρ' ὅλην τὴν πίεσιν τῶν ὑποτιμητῶν αἱ τιμαὶ δὲν ἐπηρεάσθησαν σοβαρῶς κατελθοῦσαι εἰς ἐλαφρῶς κατώτερα ἐπίπεδα.

Εἰς τὴν συναλλαγματικὴν ἀγορὰν ἐκράτησεν καθ ὅλην τὴν ἑβδομάδα στασιμότης.

***

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτημα τῆς «Πολιτείας» ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἐφημεριδος ταύτης γενομένης ἐρεύνης πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος ὁ κ. Δημ. Μάξιμος, τέως διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διετύπωσε τηλεγραφικῶς ἐκ Φλωρεντίας τὰς κάτωθι ἀπόψεις του:

«Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς οἰκονομικῆς ἀσφαλείας τῆς Χώρας, δέον νὰ σταθεροποιηθῇ ἡ ἀξία τοῦ νομίσματός μας. Πρέπει ὅμως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διὰ νόμου σταθεροποιήσεως νὰ προβοῦν οἱ ἁρμόδιοι μετὰ μεγίστης περισκέψεως καὶ, πρὶν λάβουν οἱανδήποτε ἀπόφασιν, νὰ μελετήσουν τὰ πολλαπλᾶ καὶ λίαν περίπλοκα ζητήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία.

Εἶναι ἀναγκαία ἡ μεθοδικὴ καὶ βαθμιαία προπαρασκευὴ τῶν στοιχείων τῆς μεταρρυθμίσεως. Ἐὰν προσδιορισθῇ κατὰ τρόπον αὐθαίρετον ἡ τιμή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐννοοῦν νὰ γίνῃ ἡ σταθεροποίησις, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ προκληθῇ μία τῶν κρίσεων ἐκείνων αἵτινες ἐπακολουθοῦν μετὰ τὴν νομισματικὴν ἀνόρθωσιν. Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἰσοζύγιον τῶν λογαριασμῶν, ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ πίστις νοῦ Κράτους καὶ ποὸ παντὸς ἡ βεβαιότης περὶ τῆς πολιτικῆς σταθερότητος, εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητα καὶ ὀφείλουν νὰ πραγματοποιηθοῦν πολὺ πρὸ τῆς λήψεως οἱασδήποτε ἀποφάσεως. Θὰ ἐθεώρουν εὐχῆς ἔργον νὰ διατηρηθῇ ἀκόμη ἡ φυσικὴ ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων σταθεροποίησις καὶ νὰ καταλήξουν οἱ ἁρμόδιοι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διὰ νόμου σταθεροποιήσεως μόνον ὅταν ἐξασφαλισθοῦν τὸ ἰσοζύγιον οοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἰσοζύγιον τῶν λ)σμῶν καὶ ἄλλοι συντελεσταί, οἵτινες εἶναι οὐσιώδεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου.

Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ περιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου καὶ ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ θ' ἀποτελέσῃ τὸ συμπέρασμα τῆς πολιτικῆς ἐξυγιάνσεως».

ΠΕΝΘΗ

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀργοστολίῳ ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων βαθυτάτου πένθους ἡ Ἑλένη Π. Μεταξᾶ, προσφιλὴς μήτηρ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰωάν. Μεταξᾶ. Ἡ μεταστᾶσα τέλειον ὑπόδειγμα στοργικῆς μητρὸς καὶ γνήσιος ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῶν καλῶν ἐκείνων Ἑλληνίδων γυναικῶν, αἵτινες φεῦ ἐκλείπουν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν, ἐλατρεύετο κυριολεκτικῶς ὑφ' ὅλων τῶν γνωρισάντων αὐτὴν καὶ ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας τῆς Κεφαλληνίας, ἥτις μετὰ τόσης ἀγάπης περιβάλλει τὴν οἰκογένειαν Μεταξᾶ.

Εἰς τὸν βαθύτατα πληγέντα ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἀγαπημένης του μητρός, ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰ. Μεταξᾶν καὶ τὴν οἰκογένειαν τῆς μεταστάσης, ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ

ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ "ΓΛΑΥΚΟΥ,, ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Κυριακὴ 10 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Ὥρα 6η πρωϊνή. Συγκέντρωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ὑδατόφραγμα. Ἄμεσος ἀναχώρησις δι' αὐτοκινήτων. Ἄφιξις εἰς τὸ Ὑδροηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον ὥρα 6 1)2 π. μ. Ἐκεῖθεν μετάβασις δι' ἡμιόνων εἰς τὸ Ὑδατόφραγμα. (Ἀπόστασις μιᾶς ὥρας). Ἐπιστροφὴ εἰς τὸ Ὑδροηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον ὥρα 9 1)2 π. μ.

Σημείωσις Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ὑδατόφραγμα, ὅπως διὰ τῆς ἀπαντήσεώς των δηλώσωσι ρητῶς τοῦτο, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μεταγωγικῶν.

Ὥρα 9η π. μ. Συγκέντρωσις εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῶν μὴ ἐπιθυμούντων νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ὑδατόφραγμα, καὶ ἄμεσος ἀναχώρησις δι' αὐτοκινήτων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑδροηλεκτρικοῦ Ἐργοστασίου. Ἄφιξις ἐκεῖ 9 1)2 π. μ.

Ὥρα 10η π. μ. Ἀναχώρησις ἀπὸ Ὑδροηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον καὶ μετάβασις δι' αὐτοκινήτων εἰς Θερμικόν.

Ὥρα 10 1)2 π. μ. Γελετὴ ἐγκαινίων ἐν Θερμικῷ.

Ὥρα 8 1)2 μ. μ. Ἐπίσημον γεῦμα.

(ΕΝΔΥΜΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ)

Σημ. Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι εἰδοποιήσητε δι' ἐπιστολῆς Σας τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν Πατρέων ἐγκαίρως, καὶ μέχρι τῆς 7ης τρέχοντος μηνὸς περὶ τῆς συμμετοχῆς σας ἢ μή.

Διὰ τοὺς δηλώσαντας ὁ Δῆμος θέλει μεριμνήσει πρὸς ἐξασφάλισιν κατοικίας.

Ἐν Πάτραις τῇ 1 Ἰουλίου 1927

Σημ. Τὰ μεγάλα ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα «Γλαύκου» ἐψηφίσθησαν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Δ. Γούναρη. Ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τοῦ ἐργοστασίου ἐνετοιχίσθη πλάξ, ἀναφέρουσα : «Πρωθυπουργοῦντος Δημητρίου Γούναρη καὶ δημαρχοῦντος Δημ. Μπουκκούρη».

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ Βου καὶ Γου ἔτους ὅπως ἐμβάσωσιν αὐτάς, διευκολύνοντες τὴν προσπάθειαν ἡμῶν διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἔκδοσιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» καὶ ἀποκτῶντες τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως ΔΩΡΕΑΝ τοῦ Βου τόμου τῆς «Ἱστορίας Δ. Γούναρη».

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Τὰ ὑποπρακτορεῖα ἐφημερίδων τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικοῦ τύπου εἰς τὰς ἐπαρχίας ἔχουν ἀναλάβει τὴν διάθεσιν τοῦ βιβλίου.

Ὁ Α'. τόμος τῆς «Πολιτικῆς Ἱστορίας τοῦ Δημ. Γούναρη» πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Η "ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ,,

ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

ΟΤΙ

Τὸ Λογιστήριον αὐτῆς καταρτίζει τοὺς πίνακας τῶν συνδρομητῶν ἐκείνων, οἵτινες κατέβαλον ἤδη τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τοῦ Βου καὶ Γου ἔτους, ἵνα ἀποστείλῃ εἰς αὐτοὺς **ΔΩΡΕΑΝ** τὸν

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ

ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ ΘΕΡΜΩΣ εἰς τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομάς των ὅπως σπεύσουν καὶ ἐμβάσουν αὐτάς, ἵνα περιληφθοῦν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ καταλόγους καὶ μὴ στερηθοῦν τοῦ μνημειώδους τούτου βιβλίου.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ,,

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ,,

ΤΙΤΑΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3,000,000 ΔΡΑΧ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77

Γραφεῖα φορτώσεων ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλ, ἀριθ. 2—63.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6 54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :

«ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Τσιμέντα «*Τιτὰν*» τύπου «*Πορτλὰν*» (Ciment artificiel Portland) ἀνταποκρινόμενα εἰς τοὺς αὐστηροτέρους ἐπισήμους κανονισμοὺς τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν δι' ἔργα ἐκ Μπετὸν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, ἐπιστρώσεις, ὑποστρώσεις ὁδῶν, κατασκευὴ πλίνθων (τούβλων) καὶ ὀγκολίθων)ἀγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέκρωψ». Εἰδικὴ κονία, κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδραυλικῶν ἀμμοκονιαμάτων διὰ συνήθεις λιθοδομάς, ἢ πλινθοδομάς, ἀντικαθιστῶσα μὲ πλεῖστα ὅσα προτερήματα τὰ ἀμμοκονιάματα ἐξ ἀσβέστου.

Πολὺ ταχυτέρα πῆξις. Ἀσυγκρίτως μεγαλειφέρα ἀντοχή, ὅθεν : Ταχύτης ἐκτελέσεως. Σημαντικὴ ἐλάττωσις τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ἤτοι : Κέρδος εἰς χρήσιμον χῶρον καὶ οἰκονομία εἰς ἐργατικὰ καὶ ὄγκον λιθοδομῆς.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως δι' ἔργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικὰ Λιπάσματα.— Εἰδικὰ σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διὰ πᾶσαν ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ ἁπλᾶ (ἀζωτοῦχα, ὑπερφωσφορικά, καλλιοῦχα).

Ὀξέα.— Θεϊκόν, Νιτρικόν, Ὑδροχλωρικόν, Θειϊκὸς σίδηρος, Περοσπορίνη.

Εἴδη ὑελουργείου.— Ὑελοπίνακες κοινοί (τζάμια) ἐπιτραπέζια εἴδη. Φιάλαι παντὸς εἴδους Δαμιζάναι κτλ.

Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἰδιαίτερον τμῆμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεάν, προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφορίαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζητήματα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων της.